

แต่พู่ที่รัก อาลิลบายด์

โดย นักวิชาการดารุลมุนตะกอ

رسالة إلى محبي آل البيت

(باللغة التايلاندية)

مجموعة باحثين بدار المنتقى

طبع على نفقة:

الفقير إلى عفوريه - غفر الله له

ولو اليه ولنرياته وجميع المسلمين

ชื่อหนังสือ	แต่ผู้ที่รักอาลีลียัต
	رسالة إلى محبي آل البيت
ผู้แต่ง	นักวิชาการดารุลมุนตะกอ
ผู้แปล	ลูจญ์นะฮฺอัสสุนนะฮฺวัตเศาะหาบะฮฺ
ผู้ตรวจทาน	ลัจญ์นะฮฺมูรอญะอะฮฺ
พิมพ์ครั้งที่ 1	10,000 เล่ม

طبع على نفقة:
 الفقير إلى عفوره - غفر الله له
 ولوالديه ولذرياته ولجميع المسلمين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คำนำ

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على المبعوث
رحمة للعالمين، نبينا وسيدنا وقدوتنا محمد، وعلى آله الطيبين
الطاهرين، وعلى أصحابه الغر الميامين، ومن تبعه واقتفى سنته
إلى يوم الدين، أما بعد

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิบาลแห่ง
สากลโลก การสวดดีและความสันติสุขจงมีแด่นปีของเรา ผู้นำและ
แบบอย่างของเรา นบีมุฮัมมัด ผู้ถูกส่งมาเพื่อความเมตตาต่อมวล
มนุษยชาติ และแด่วงศ์วานเศาะหาบะฮ์ผู้ทรงธรรม และบรรดาผู้ที่
เจริญรอยตามแนวทางของท่านจวบจนวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

สาส์นนี้เราขอส่งถึงผู้ที่มีหัวใจที่เป็นธรรม ใช้สติปัญญา
เหนืออารมณ์ ใช้สัจธรรมนำพรรคพวก รู้จักสัจธรรมด้วยสัจธรรม
ไม่ใช่ด้วยผู้คน และรู้ว่าสัจธรรมเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การดำเนินตาม
มากกว่าสิ่งใด

เราได้ออกสาส์นเล่มนี้ด้วยชื่อ “ริสาละฮฺ อิลลา มุหิบบี
อาลิลบัยต์” หมายถึง “สาส์นแด่ผู้รักวงศ์วานท่านนบี” ซึ่งเนื้อหา
มาจากแหล่งอ้างอิงหลักและเป็นที่ยอมรับของชีอะฮฺ เพราะชาวชีอะฮฺ

ก็เหมือนกับกลุ่มอื่นๆที่บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ที่มีสติปัญญา รัก และชอบความดี และอยู่ข้างความถูกต้อง โดยหากมีใครนำศีลธรรม ไปนำเสนอ เขาก็จะยอมรับในศีลธรรมนั้น ด้วยความประสงค์ ของอัลลอฮฺ และบางคนในหมู่พวกเขาจะยึดอารมณ์เป็นที่ตั้ง ยึดติด กับพรรคพวกและประเพณีเหนือศีลธรรม ทำให้สติปัญญาของเขา เสียหาย ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ และปฏิบัติตามผู้อื่นโดย ปราศจากความกระฉ่างแจ้วและหลักฐานจากอัลลอฮฺ

เราคาดหวังว่าผู้อ่านศาสน์เล่มนี้จะอ่านมันด้วยดวงใจที่ยินดี หัวใจที่เปิดกว้าง น้อมรับศีลธรรม เพราะแท้จริงศีลธรรมย่อมเป็นสิ่ง ที่ควรค่าแก่การปฏิบัติตาม ไม่ว่าศีลธรรมนั้นจะมาจากที่ใดและมาจาก ผู้ใดก็ตาม

ต่อไปนี้ ถึงเวลาที่จะเริ่มนำเสนอและวางไว้ต่อหน้าผู้อ่าน...

- **ประเด็นแรก:** ในเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างอาลิสบัยด์ หรือวงศวานของท่านบิ คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กับบรรดา ศาหาบะฮฺของท่าน เราะฎียัลลอฮุอันฮุม และครอบครัวเผ่า กุเรชอื่นๆ เป็นความสัมพันธ์เชิงความเกลียดชัง ความเป็นศัตรู และการใช้ความรุนแรงเข้าห้ำหั่นกัน ดังตำราที่น่าเชื่อถือของ ซือฮะฮฺได้จินตนาการและมโนภาพไว้ แล้วทำไมพวกเขาเหล่านั้นจึง ได้มีการตั้งชื่อ และเกี่ยวดองกันด้วยการแต่งงานระหว่าง ครอบครัวของท่านบิ คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกับครอบครัว ของศาหาบะฮฺชาวกุเรชท่านอื่นๆ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม และ ลูกหลานของพวกเขา ตัวอย่างเช่น

ก. บุตรและหลานของท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จำนวนหนึ่งได้ตั้งชื่อเหมือนกับชื่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ที่ไม่ใช่อาลีลบัยต์หรือวงศ์วานของท่านนบี คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชื่อ อบูบักร อุมัร อุซมาน และฎ็อลหะฮะฮ์ เป็นต้น เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม

ในจำนวนบุตรหลานของท่านอาลีที่ชื่อ “อบูบักร” ได้แก่ อบูบักร บิน อาลี บิน อปีฏอลิบ อบูบักร บิน หะสัน บิน อาลี ทั้งสองได้เสียชีวิตพร้อมหุเสน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ที่กัรบะลาอ์¹ อบูบักร บิน หะสัน อัลมุซันนา บิน หะสัน ผู้เป็นหลานของท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ, อบูบักร บิน มูซา อัลกาซิม

ส่วนบุตรหลานของท่านอาลี ที่ใช้ฉายาว่า อบูบักร ได้แก่ อาลี ซัยนุล อาบิตีน บิน หุเสน อัชชะฮีด และท่าน อาลี อัรริฎอ บิน มูซา อัลกาซิม

ส่วนบุตรหลานของท่านอาลีที่ตั้งชื่อว่า “อุมัร” ซึ่งเป็นชื่อที่ครอบครัวอาลีลบัยต์ชอบตั้งมากที่สุด โดยพบว่าครอบครัวอาลีลบัยต์ที่มาจากเชื้อสายของท่านหะสันและหุเสนได้ตั้งชื่อบุตรหลานของพวกเขาว่า “อุมัร” สืบทอดกันไปอย่างต่อเนื่องจนถึง 18 รุ่น

ในจำนวนนั้นได้แก่ อุมัร อัลอัฎริอ์ฟ บิน อาลี บิน อปีฏอลิบ² อุมัร บิน หะสัน ซึ่งถูกฆาตกรรมพร้อมหุเสน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

¹ อัลมุฟีด, อัลอิรชาด ฟิ มะอริฟะฮ์ หุฎะฮฺนิลาฮ์ อะลา อัลอิบาด หน้า 186, 248

² อะลี อัลอิรบีลีย, กัซฟุ อัลฆุมมะฮ์ ฟิ มะอริฟะฮ์ อัลอะอิมมะฮ์ เล่ม 2 หน้า 66

ที่กัรบะลาอ³ อุมัร บิน หุเสน อัชชะฮีด อุมัร อัลอัซร็อฟ บิน อาลี ซัย
นุลาอาบิตีน อุมัร (อัชชะญะรีย) บิน อาลี อัลอัศซ็อร บิน อุมัร
อัลอัซร็อฟ บิน ซัยนุลาอาบิตีน อุมัร บิน มุฮัมมัด บิน อุมัร บิน อาลี
บิน อปีฏอลิบ อุมัร (ซี อัดดัมอะฮ) บิน ยะหฺยา บิน หุเสน บิน ซัยด์
อัลอิมาม บิน อาลี ซัยนุลาอาบิตีน

ส่วน อุษมาน ก็เป็นชื่อมีปรากฏอยู่ในวงศวานของท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เช่นเดียวกัน เช่น อุษมาน บิน อาลี
บิน อปีฏอลิบ แม่ของเขาคือ อุมมุ อัลบะนีน อัลกิลาบิยะฮฺ ถูก
สังหารพร้อมกับพี่ชายหุเสน อัชชะฮีดที่กัรบะลาอ, อุษมาน บิน
ยะหฺยา บิน สุไลมาน จากเชื้อสายของ อาลี บิน หุเสน เราะฎิยัลลอ
ฮุอันฮุม อัจญ์มะฮีน

ในขณะที่ชื่อ ฎ็อลหะฮฺ ในครอบครัวของท่านนบี คือลัลลลอ
ฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แก่ ฎ็อลหะฮฺ บิน หะสัน เหลนของท่านอาลี
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ มารดาของท่านคือ อุมมุ อิศฮาก บินติ ฎ็อลหะฮฺ
บิน อุบัยดิลลาฮ⁴ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ฎ็อลหะฮฺ บิน หะสัน อัล
มุซัลลีซ บิน หะสัน อัลมุซันนา บิน หะสัน ผู้เป็นเหลน เราะฎิยัลลอ
ฮุอันฮุ

การตั้งชื่อ อาอิชะฮฺ ในครอบครัวอาลิลบัยต์ บรรดาบุตร
หลานของครอบครัวท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ที่มีชื่อว่า อาอิชะฮฺ
ได้แก่ อาอิชะฮฺ บุตรี อิหม่ามญะอ์ฟิร อัศศอดิก อาอิชะฮฺ บุตรี มูซา

---

³ อัลมุฟีด, อัลอิรชาด หน้า 197

⁴ อัลมุฟีด, อัลอิรชาด หน้า 194

อัลกาซิม อาอิชะฮฺ บุตรี ญะฮ็อฟร์ บิน มุซา อัลกาซิม อาอิชะฮฺ บุตรี อาลี อรรริฎอ อาอิชะฮฺ บุตรี อาลี อัลฮาดี อาอิชะฮฺ บุตรี มุฮัมมัด บิน หะสัน บิน ญะฮ็อฟร์ บิน หะสัน อัลมุซันนา

อะฮฺลุลฺบัยต์ หรือครอบครัวของท่านนบี คือลัลลุลอฮฺ อะลัยฮิวะสَّلَام เป็นแบบอย่างของชาวชีอะฮฺ ในทุกเรื่องมิใช่หรือ? แล้วชีอะฮฺได้เจริญรอยตามพวกเขาหรือเปล่าในการตั้งชื่อบรรดา บุตรหลานทั้งชายหญิงของพวกเขา? ชีอะฮฺแต่ละท่าน กล้าไหมที่จะ ตั้งชื่อบุตรชายของเขา ว่า ออบูบักร หรือ อุมัร หรือ อุซมาน หรือ ตั้งชื่อบุตรสาวของเขาว่า อาอิชะฮฺ?

ข. การเกี่ยวดองและสืบตระกูลกันผ่านทาง การแต่งงาน ระหว่างครอบครัวอาลิลบัยต์กับครอบครัวเศาะหาบะฮฺ โดยเฉพาะ ครอบครัวของท่านอบูบักร ครอบครัวของท่านอุมัร และครอบครัว ท่านซุเบร, ซึ่งมีจำนวนมากมาย ตามที่แหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของ ชีอะฮฺได้ระบุไว้ ในจำนวนนั้นได้แก่

ก. การแต่งงานของ อุมมุกุลซุม บุตรี อาลี เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ กับท่านอุมัร บิน อัลค็อฎฏอบ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ⁵

การที่ท่านอาลี ได้แต่งบุตรสาวของท่านให้กับท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺมา มิได้บ่งชี้ถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้ง และความ รักที่แนบแน่นและมั่นคงระหว่างทั้งสองครอบครัวท่านนั้น แต่ยังเป็น การบ่งบอก ว่า ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ เข้าใจว่าท่านอุมัร บิน

---

⁵ อัลกุลัยนีย์, อัลกาฟี (อัลฟุร่อ) เล่ม 6 หน้า 115, อัตตุสีย์, ตะฮฺซีบ อัลอะหฺกาม (بابอะตะตุ อันนิสาอ์) เล่ม 8 หน้า 148

อัลคือฏออบ ว่าเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดที่สมควรจะได้หลานของท่านนบี คืออลัลลอฮฺออลัยฮิวะสลัม เป็นภรรยา และความเข้าใจดังกล่าวขัดแย้งกับความเชื่อของชีอะฮฺที่มีต่อท่านอุมร์ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ อย่างสิ้นเชิง ท่านจงไตร่ตรองและพิจารณาคำตรัสของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่งที่ว่า

وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

“และบรรดาสตรีที่ดีงามย่อมคู่ควรกับบุรุษที่ดีงาม และบุรุษที่ดีงามย่อมคู่ควรกับสตรีที่ดีงาม คนเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากสิ่งทีพวกเขากล่าวร้าย สำหรับพวกเขา (ผู้ถูกกล่าวร้าย) จะได้รับการอภัยโทษและเครื่องยังชีพอันมีเกียรติ”

ข. ฟาฏิมะฮฺ บุตรี อาลี บิน อับดุลิบบ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ ได้แต่งงานกับ ท่านมุนซิบ บิน อุบัยดะฮฺ บิน ซุเบร เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ

ค. สะกินะฮฺ บุตรี หุเสน อัชชะฮีด เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ ได้แต่งงานกับมุกอับ บิน ซุเบร เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ

ง. รุกัยยะฮฺ บุตรี หะสัน เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ ได้แต่งงานกับท่าน อัมร์ บิน ซุเบร เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ

⁶ สูเราะฮฺ อันนุร, อายะฮฺที่ 26

จ. ฟาฏิมะฮฺ บุตรี หุเสน อัชชะฮีด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้
แต่งงานกับ अबดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ บิน อุสมาน บิน อัฟฟาน
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

ฉ. อุมมุ หะสัน บุตรี หะสัน บิน อาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา
ได้แต่งงานกับ अबดุลลอฮฺ บิน ซุเบร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา

ช. มุลัยกะฮฺ บุตรี หะสัน (อัลมุซันนา) แต่งงานกับญะฮ์ฟัร
บิน มุศอับ บิน ซุเบร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

ซ. หะสัน บิน อาลี แต่งงานกับ หัฟเศาะฮฺ บุตรี अबดุลเราะหฺ
มาน บิน อปีบักร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา

ณ. หะสัน บิน อาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา แต่งงานกับ อุมมุ
อิสฮาก บุตรี ฎ็อลหะฮฺ บิน อุบัยดิลลาฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และ
หลังจากที่หะสันได้เสียชีวิตท่านได้สั่งเสียให้น้องชายหุเสน อัชชะฮีด
แต่งงานกับนาง หุเสนได้แต่งงานกับนาง และนางได้ให้กำเนิดบุตร
กับท่านหุเสนชื่อ ฟาฏิมะฮฺ

ด. มุฮัมมัด อัลบากริ แต่งงานกับ อุมมุฟัรเราะฮฺ บุตรี กอสิม
บิน มุฮัมมัด บิน อปีบักร⁷ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา และได้ให้กำเนิด
บุตรชาย นั่นคือ อิหม่าม ญะฮ์ฟัร อัศศอดิќ

---

⁷ การแต่งงานระหว่างครอบครัวของอาลีกับครอบครัวอื่นๆของบุตรหลานน้ำชาย ไม่ว่าจะ
เป็นครอบครัวของอปีบักร ครอบครัวของอุมร์ อัลค็อฎฏอบ ครอบครัวของอุษมาน
ครอบครัวของซุเบร เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งเซดอัศสัยยิด บิน อะหมัด บิน อิบรอฮีม
ได้รวบรวมและบันทึกไว้ในหนังสือ “อัลอัสมَاء วะ อัลมุศอฮะรอต บัยนะ อะฮฺลิลบัยต๊ะ
อัศเศาะหาบะฮฺ” ดังนั้นผู้อ่านท่านใดอยากสืบหารายละเอียดเพิ่มเติมสามารถทบทวน
หนังสือข้างต้นได้ เพราะเป็นหนังสือที่สมบูรณ์ที่สุดเกี่ยวกับเรื่องข้างต้น

- **ประเด็นที่สอง:** เราพบว่าชาวซีอะฮฺจะสร้างความใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ ด้วยการดำทอบรรดาเศาะหาบะฮฺอวูโส (เศาะหาบะฮฺรุ่นแรก) โดยเฉพาะบรรดาเคาะลีฟะฮฺผู้ทรงธรรมทั้งสาม ได้แก่ท่านอับูบักร อุมัร และอุษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ในทางกลับกัน เรากลับไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ แม้แต่ท่านเดียวที่ดำทอและจาบัจ้วงอาลีลบัยต์หรือคนในครอบครัวท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม แม้แต่ท่านเดียว แต่ทว่า พวกเขากลับสร้างความใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ ด้วยการแสดงความรักที่มีต่ออาลีลบัยต์ของท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม อยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นสังขรณ์ที่ชาวซีอะฮฺไม่สามารถปฏิเสธได้ ถึงแม้จะด้วยการโกหกก็ตาม

- **ประเด็นที่สาม:** แหล่งอ้างอิงของซีอะฮฺ ได้ระบุว่า ท่านเราะฮฺลุล คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม ได้แจ้งให้ครอบครัวของท่านทราบ ว่า พวกเขาจะพบกับความเจ็บปวดจากการทำร้ายของผู้คน เพราะอัลลอฮฺได้ทรงแจ้งให้ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัมได้รับทราบในทุกๆเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นหลังจากท่านได้เสียชีวิตจนกระทั่งวันกียามะฮฺ แต่ในตำราที่น่าเชื่อถือของซีอะฮฺกลับยกอ้างหลักฐานการตักศานา (ริดดะฮฺ) ของเหล่าเศาะหาบะฮฺด้วยหะดีษบ่อน้ำ (อัลหาดี) โดยใจความท่อนหนึ่งของหะดีษระบุว่า อัลลอฮฺได้กล่าวแก่ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม ว่า:

«إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوا بِعَدَاكَ إِيَّاهُمْ لَمْ يَزَالُوا
مُرْتَدِّينَ عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ»⁸

“แท้จริงเจ้าไม่รู้หรอกว่า พวกเขาจะทำการอุตริสิ่งใดบ้าง หลังจากที่ได้เสียชีวิตลง แท้จริงพวกเขายังคงเป็นผู้ที่ตกศาสนา อยู่บนบ่าของพวกเขา”

มิใช่หะดีษที่พวกท่านใช้เป็นหลักฐานการตกมรดกของเหล่า ศะอะหะบะฮฺบนี้ดอหรือที่เป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ไม่ได้ล่วงรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น หลังจากที่ท่านได้เสียชีวิตไปแล้ว ? ในเมื่อท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ไม่สามารถล่วงรู้ในสิ่งเร้นลับที่จะเกิดขึ้นหลังจาก การเสียชีวิตของท่าน ดังนั้น คนอื่นก็ยิ่งเป็นไปได้ที่จะหยั่งรู้ในสิ่ง เร้นลับที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- **ประเด็นที่สี่:** อุบัยกร และอุมร์ ได้ประโยชน์อะไรบ้างจาก การขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺ? ท่านทั้งสองไม่ได้สร้างปราสาท ส่วนตัว ไม่ได้ทิ้งทรัพย์สินใดๆไว้เป็นมรดก และไม่ได้กำหนดผู้สืบทอดตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺจากเชื้อสายของท่านทั้งสอง แต่ทว่า ท่านอุมร์ได้จำกัดบุคคลที่จะขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺแทนท่านในระหว่างศะอะหะบะฮฺ 6 ท่าน โดยไม่มีผู้ใดในตระกูลอัลค็อฎฏอบ

⁸ หะดีษมุตตะฟั ก อะลียฺ ตามที่คณะของอะฮ์ลุล สุนนะฮฺ และบันทึกโดย อัลมััจญ์ลีสียฺ ในหนังสือ บิหาร อัลอันวาร เล่ม 8 หน้า 27, เล่ม 23 หน้า 165, เล่ม 28 หน้า 27 และอื่นๆ

รวมอยู่ด้วย และยังได้สั่งเสียไว้ว่า ห้ามแต่งตั้งผู้ใดจากตระกูล อัลคือฏกออบขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์โดยเด็ดขาด

- **ประเด็นที่ห้า:** ท่านอุมร์ได้คัดเลือกเศาะหาบะฮ์ 6 ท่าน⁹ เพื่อทำหน้าที่ประชุมสรรหาผู้ที่เหมาะสมจะขึ้นเป็นเคาะลีฟะฮ์แทนท่านหลังจากที่ท่านเสียชีวิต ต่อมาเมื่อมีเศาะหาบะฮ์ 3 ท่านขอสลละสิทธิ์ (จากการเป็นตัวเลือกเพื่อขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์) หลังจากนั้น ท่านอับดุลเราะหมาน บิน เอาฟ์ ก็ขอสลละสิทธิ์อีกหนึ่งคน ดังนั้นจึงเหลือจะถูกคัดเลือกเพียงสองท่าน นั่นคือ ท่านอุษมาน และท่านอาลี คำถามคือ เพราะเหตุใดท่านอาลีจึงไม่แจ้งตั้งแต่แรกว่าท่านคือผู้ที่ได้รับการสั่งเสียให้ขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ ? ท่านอาลียังเกรงกลัวผู้ใดอีกหรือ หลังจากที่ท่านอุมร์ได้เสียชีวิต ?

- **ประเด็นที่หก:** ซิอะฮ์ ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ท่านอับบักร์ และอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้ให้สัตยาบันต่อท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลมได้ตั้งนัมี และอัลลอฮ์ก็ทรงแจ้งว่า พระองค์ทรงพอพระทัยต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ที่ทำการบัยอะฮ์ (ให้สัตยาบัน ณ ได้ตั้งนัมีดังกล่าว) ดังกล่าว และทรงแจ้งว่าพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขาเหล่านั้น ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า

---

⁹ ทั้งหกท่านได้แก่ 1.อุษมาน บิน อัฟฟาน 2.อาลี บิน อับฏอลิบ 3.อับดุลเราะหมาน บิน เอาฟ์ 4.ซุเบร บิน เหาวม 5.สะอัด บิน อับวักกอส 6.ฏ็อลหะฮ์ บิน อุบัยดิลลาฮ์ (ผู้แปล)

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾

10

“โดยแน่นอน อัลลอฮฺทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธาเมื่อครั้งที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้า ณ ใต้ต้นไม้ (ที่หุฎัยบียะฮฺ) เนื่องจากพระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่มีชุกซ่อนอยู่ในจิตใจของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบใจแก่พวกเขา และได้ทรงประทานรางวัลแก่พวกเขาด้วยชัยชนะอันใกล้นี้”

ดังนั้น เป็นการสมควรแล้วหรือ หลังจากคำประกาศของอัลลอฮฺข้างต้น ที่ชีอะฮฺในวันนี้จะพากันปฏิเสธโครงการของพระองค์ดังกล่าว และยังมีความเข้าใจที่ตรงข้ามกับโครงการของพระองค์? ประหนึ่งพวกเขาแล้วว่า (โอ้พระผู้อภิบาล พระองค์ไม่ทรงล่วงรู้เรื่องราวของพวกเขา เหมือนกับที่พวกเราได้ล่วงรู้)!

- **ประเด็นที่เจ็ด:** การละหมาดเป็นหลักการอิสลามภาคปฏิบัติที่สำคัญที่สุด ดังนั้น เป็นไปได้อย่างไรที่ท่านเราะฮ์ลุส คืออลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม จะอนุญาตให้ท่านอบูบักร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ขึ้นไปยืนละหมาดเป็นอิมามอยู่ในตำแหน่งของท่าน ขณะที่ท่านป่วยอยู่ในขณะที่ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ก็อยู่ต่อหน้าท่าน? ทำไมท่านนบี คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้เลือกที่จะให้อบูบักรขึ้นไปยืน

¹⁰ สูเราะฮฺ อัลฟัตฮฺ อายะฮฺ 18

นำละหมาด โดยไม่เลือกท่านอาลีให้ขึ้นไปยืนนำละหมาดแทนท่าน
ในเมื่อท่านอาลีเป็นผู้ที่ได้รับการสั่งเสีย และเป็นเคาะลีฟะฮ์ต่อจาก
ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ตามความเชื่อของชีอะฮ์ ?
และหากว่าอุบัยกรขึ้นนำละหมาดแทนโดยพลการ โดยไม่มีคำสั่งใดๆ
จากท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام แล้วทำไมท่านอาลีจึงไม่
ห้ามและปรามอุบัยกร หรือให้สัญญาณแก่ท่านให้ถอยกลับลงมา แล้ว
ท่านอาลีก็ขึ้นไปนำละหมาดแทน โดยให้เหตุผลว่า ท่านคือเคาะลีฟะฮ์
ที่ถูกต้องของท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام หลังจากที่ท่าน
เสียชีวิต และเป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งเสียจากท่าน ?

- **ประเด็นที่แปด:** ภายหลังจากเสียชีวิตของท่านเราะฮูล
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ท่านอุบัยกรได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะ
ลีฟะฮ์ ตามด้วยท่านอุมัร และท่านอุษมาน ตามลำดับ เราะฎิยัลลอ
ฮุอันฮุม ในขณะที่ชีอะฮ์ถือว่าพวกท่านทั้งสาม เป็นผู้ที่หลงผิด เป็น
ผู้อธรรม เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และปล้นสิทธิของอาลัลบัยต์
(ครอบครัวท่านนบี) ไป! ดังนั้นจึงเกิดคำถามว่า ท่านอาลี ท่านอัม
มาร ท่านสัลมาน และท่านมิกดาด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม พวกเขาได้
ยืนละหมาดตามหลังเคาะลีฟะฮ์ทั้งสามหรือไม่ ? และเกิดคำถามว่า
ในทัศนะของชีอะฮ์ ถือว่าการละหมาดตามหลังคนชั่วช้า โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการละหมาดตามหลังคนที่ต่อต้านท่านอาลี (นาศิบียฺ) และ
ตามหลังคนตักศานาหรือผู้ปฏิเสธศรัทธาใช้ได้หรือไม่ ?

- **ประเด็นที่เก้า:** การพิชิตต่างๆของรัฐอิสลาม ในสมัยการ
ปกครองของเคาะลีฟะฮ์อุบัยกร อุมัร และอุษมาน เราะฎิยัลลอฮุ

อันซุม ครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขวางเป็นอย่างมาก อาทิ การพิชิต
แคว้นเปอร์เซีย การพิชิตแคว้นชาม การพิชิตบัยตุลมักกิส การพิชิต
เมืองอียิปต์และแอฟริกา การพิชิตเมืองสินด์ เป็นต้น ถามว่าการ
พิชิตเหล่านั้นถือเป็นการช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ที่มีต่ออิสลามหรือไม่
? และถือว่าผู้ที่ปฏิบัติในสิ่งต่างๆเหล่านั้นในช่วงการเป็นเคาะ
ลีฟะฮ์ของเขา เป็นเคาะลีฟะฮ์ที่ไม่ถูกต้อง และอธรรม กระนั้นหรือ
? ถ้าเช่นนั้นแล้ว บรรดาทหารหาญที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของ
เขาจะอยู่ในสภาพเช่นใด ? คงไม่ต้องสงสัยว่า บรรดาทหารหาญ
เหล่านั้นคงอยู่ในสภาพเช่นเดียวกับผู้นำของพวกเขา และชีอะฮ์ต้อง
ไม่ลืมว่า ในบรรดาทหารหาญที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของเคาะ
ลีฟะฮ์ทั้งสามท่านดังกล่าวและร่วมกันพิชิตเมืองต่างๆเหล่านั้น ก็มี
ท่านอาลี ท่านหะสัน ท่านหุเซน ท่านสลมาน ท่านอบูซัร และท่าน
อัมมาร เราะฎิยัลลอฮุอันซุม รวมอยู่ด้วย จึงเกิดคำถามว่า จะตัดสิน
ต่อบรรดาผู้ที่ประเสริฐเหล่านี้เช่นใด ?

- **ประเด็นที่สิบ:** บรรดาตำราที่น่าเชื่อถือของชีอะฮ์ ต่างให้
ข้อมูลในทำนองเดียวกันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างท่านอุมัร และ
ท่านอาลี เป็นความสัมพันธ์แห่งความเกลียดชังและขัดแย้ง แต่เรา
กลับพบว่า ท่านอุมัร ได้แต่งตั้งท่านอาลีให้เป็นผู้สำเร็จราชการแทน
ท่าน ขณะที่ท่านออกไปทำสงครามเพื่อพิชิตบัยตุลมักกิส และถ้า
หากว่าท่านอุมัรถูกสังหาร ตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ต่อจากท่านอุมัรก็
จะตกเป็นของท่านอาลีโดยทันที ถามว่า การกระทำของท่านอุมัร
ดังกล่าว เป็นการบ่งชี้ว่าท่านอุมัรมีความเกลียดชัง หรือโกรธเคือง

ต่ออาลีกระนั้นหรือ ? และการยอมเป็นผู้สำเร็จราชการแทนท่าน
อุมร์ของท่านอาลี เป็นการบ่งชี้ว่าท่านอุมร์เป็นผู้ธรรมและฝ่าฝืน
กระนั้นหรือ ?

การกระทำของทั้งสอง มิได้บ่งบอกถึงความรักที่ต่างฝ่ายต่าง
มีให้กัน และเป็นผู้ให้คำปรึกษาซึ่งกันและกันดอกหรือ ? โดยที่ท่าน
อาลีเป็นที่ปรึกษาของท่านอุมร์ และเป็นรัฐมนตรีคนสำคัญและ
ใกล้ชิดที่สุดของท่าน ส่วนท่านอุมร์ในสายตาของท่านอาลีก็เป็น
เคาะลีฟะฮฺที่ได้รับความพึงพอใจ และอยู่บนทางนำดอกหรือ ?

- ประเด็นที่ลึบเอ็ด: อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿إِلَّا نَصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ

كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ

يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

“ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเหลือมุฮัมมัด แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรง
ช่วยเหลือเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ได้ขับไล่เขาออก
จากเมืองมักกะฮฺ โดยที่เขาเป็นคนที่สองพร้อมกับสหายอีกคนหนึ่ง
(อับบัส) ขณะที่ทั้งสองกำลังซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ ซึ่งเขาได้กล่าวแก่
สหายของเขาว่า ท่านจงอย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮฺทรงอยู่กับเรา”

ในเหตุการณ์ที่นับได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้น
ในหน้าประวัติศาสตร์อิสลาม นั่นคือ เหตุการณ์การอพยพของท่าน

¹¹ สุเราะฮฺ อัดเตาบะฮฺ อายะฮฺ 40

นบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะสลาม จากเมืองมักกะฮ์สู่เมืองมะดีนะฮ์ โดยสหายที่ร่วมเดินทางกับท่านในครั้งนี้คือท่านอับูบักร์อัศดีดิกเราะฎียัลลอฮ์อันฮุ คำถามคือ อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบุคคลที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นสหายร่วมเดินทางกับท่านนบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะสลาม ในเหตุการณ์การอพยพที่สำคัญนี้กระนั้นหรือ ? หรือว่าท่านนบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะสลาม ไม่มีความสามารถที่จะสรรหาบุคคลที่ดีกว่าชายผู้กระทำชั่วและเป็นอธรรมผู้นี้ -ตามความเชื่อของซีอะฮฺ- มาเป็นสหายร่วมเดินทางของท่าน ? หรือว่าอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมแล้วที่จะเป็นสหายร่วมเดินทางของท่านนบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะสลาม ในการเดินทางที่สำคัญนี้ ? หรือว่าการที่ท่านนบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะสลาม ได้เลือกบุคคลผู้นั้นมาเป็นสหายร่วมเดินทางไปกับท่าน เนื่องจากท่านได้พิจารณาแล้วว่าบุคคลผู้นั้นเป็นสหายผู้ประเสริฐที่สุดที่สามารถร่วมเดินทางกับท่านในการเดินทางอันสำคัญยิ่งนี้ และหากว่าอับูบักร์เป็นคนชั่วช้าและอยุติธรรม -ตามความเชื่อของซีอะฮฺ- แล้วไซ้ไร ทำไมอัลลอฮ์จึงได้รวมท่านนบี คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิอะสลาม กับชายชั่วช้าและอยุติธรรมผู้นั้นด้วยสำนวนพหูพจน์ในดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา) ในเมื่อซีอะฮฺความเชื่อของซีอะฮฺเกี่ยวกับตัวอับูบักร์ถูกต้อง ตัวบทก็ควรจะกล่าวว่า ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعِيَ﴾ (แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับฉัน) มิใช่หรือ ?

- **ประเด็นที่สิบสอง:** ซีอะฮฺได้รายงานจากคำพูดของอิหม่ามญะอ์ฟิร อัศศอดิก -ผู้ก่อตั้งมัศฮับอัลญะอ์ฟิรียฺ ตามความเชื่อของซีอะฮฺ- ที่ท่านแสดงออกถึงความภาคภูมิใจว่า “ท่านอบูบักร์ได้ให้กำเนิดฉันถึงสองครั้ง”¹² เนื่องจากสายตระกูลของญะอ์ฟิร อัศศอดิกไปบรรจบที่อบูบักร์จากสองสายด้วยกัน นั่นคือ

สายแรก: จากทางมารดาของท่านที่ชื่อ ฟาฎิมะฮฺ บุตรี กอสิม บิน มุฮัมมัด บิน อบูบักร์

สายที่สอง: จากทางยายของท่านที่ชื่ออัสมะฮฺ บุตรี อับดุลเราะหมาน บิน อปีบักร์ ซึ่งนางก็คือมารดาของฟาฎิมะฮฺ (มารดาของญะอ์ฟิร) บุตรี กอสิม บิน มุฮัมมัด บิน อบูบักร์

แต่แล้วเรากลับพบว่าซีอะฮฺได้รายงานจากท่านญะอ์ฟิร อัศศอดิก ด้วยรายงานเท็จที่มากมายเกี่ยวกับการประณามอบูบักร์ของญะอ์ฟิร อัศศอดิก !

จึงเกิดข้อสงสัยว่า: เป็นไปได้หรือที่ด้านหนึ่งญะอ์ฟิรได้แสดงความภาคภูมิใจในตัวปู่ของท่านอบูบักร์ ในขณะที่อีกด้านหนึ่งกลับกล่าวประณามและจาบจ้วงปู่ของตัวเอง ?! แท้จริงคำพูดดังกล่าวน่าจะออกมาจากปากของคนที่ได้รับมารยาทและโง่งม แต่ทว่า ซีอะฮฺถือว่าไม่มีอิหม่ามท่านใดในสมัยของท่านญะอ์ฟิร อัศศอดิกที่มีความรู้ที่แตกฉานและมีความยำเกรงมากไปกว่าตัวท่าน

ขณะเดียวกัน ในตำราซีอะฮฺบางเล่มได้รายงานจากท่านญะอ์ฟิร อัศศอดิก ว่าท่านได้กล่าวแก่สตรีนางหนึ่งที่ถามท่านเกี่ยวกับ

---

¹² อัลอิรบิลียฺ, กัซฟุ อัลมุฆมะฮฺ เล่ม 2 หน้า 373

ออบูบักร์และอุมัร ว่า: “ฉันต้องยอมรับการเป็นผู้นำของทั้งสองหรือไม่?” ญะอ์ฟิรตอบว่า “จงยอมรับในการเป็นผู้นำของทั้งสองเถิด” สตรีนางนั้นกล่าวต่อไปว่า “ถ้าเช่นนั้นฉันจะกล่าวแก่พระเจ้าของฉันเมื่อฉันได้พบกับพระองค์ว่าท่านเป็นคนสั่งให้ฉันยอมรับในความเป็นผู้นำของเขาทั้งสอง” ญะอ์ฟิรตอบว่า “ได้”¹³

ยังมีรายงานอีกว่า สหายของอิหม่ามอัลบาศิรท่านหนึ่งรู้สึกประหลาดใจที่ได้ยินอัลบาศิรพูดถึงท่านออบูบักร์ว่า “อัศศิดดีก” หมายถึง “ผู้สัตย์จริง” ดังนั้นสหายของอัลบาศิรท่านนั้นจึงถามขึ้น (ด้วยความแปลกใจ) ว่า: ท่านเรียกออบูบักร์เช่นนั้นหรือ? อัลบาศิรจึงตอบว่า: ใช่ ท่านคือ อัศศิดดีก ดังนั้น ผู้ใดไม่กล่าวว่าออบูบักร์คือ อัศศิดดีก อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงยอมรับคำพูดของเขาในวันกิยามะฮ์¹⁴ แล้วชีอะฮ์มีความเห็นเช่นไรต่อท่านออบูบักร์ อัศศิดดีก !?

- **ประเด็นที่ลึบสาม:** หากมีการนำศพผู้ปฏิเสธศรัทธาไปฝังที่สุสานของชาวมุสลิมทั่วไป ชาวมุสลิมวาญิบต้องขุดหลุมศพของผู้ปฏิเสธหรือกาฟิรคนนั้นและนำศพของเขาออกจากสุสานของชาวมุสลิม ในเมื่อชีอะฮ์มีความเชื่อว่าท่านออบูบักร์ และอุมัร เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาและเป็นผู้ธรรม แล้วเพราะเหตุใดท่านอาลีจึงไม่ขุดหลุมศพของท่านทั้งสอง (ที่ถูกฝังอยู่เคียงข้างกับหลุมศพของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) และนำศพของทั้งสองออก เพื่อ

¹³ เราฎาะฮ์ อัลกาฟี เล่ม 8 หน้า 101

¹⁴ กัซฟุ อัลฆุมมะฮ์ เล่ม 2 หน้า 360

ทำความเข้าใจสาเหตุหลุมศพของท่านนบี คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จากการอยู่เคียงข้างของท่านทั้งสอง ? หากว่าสิ่งที่ชีอะฮ์เชื่อมั่นเกี่ยวกับท่านทั้งสองว่าเป็นกาฟิรนั้นถูกต้อง ? เป็นไปได้หรือที่ท่านนบี คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะตำต้อยและไร้เกียรติในสายตาของอัลลอฮ์ กระทั่งพระองค์ทรงเลือกให้ชายผู้ปฏิเสธศรัทธาและอธรรมสองคนถูกฝังขนาบข้างหลุมศพของท่าน ?

- **ประเด็นที่ลึกลับ:** แท้ที่จริงแล้ว ผู้นำหรือผู้ให้การอบรมคนใดก็ตาม ความสำเร็จในการอบรมของผู้ที่เจริญรอยตามเขา ย่อมเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำหน้าที่ของเขา และบ่งชี้ถึงความเหมาะสมสำหรับการเป็นผู้นำและผู้ให้การอบรม ดังนั้นจึงเกิดคำถามว่า ท่านเราะฮ์สุลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้รับส่วนแบ่งจากความประเสริฐดังกล่าวเพียงน้อยนิดกระนั้นหรือ ? เนื่องจาก (ตามความเชื่อของชีอะฮ์) บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้รับการอบรมจากท่านเราะฮ์สุล คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัมส่วนใหญ่ล้วนปฏิบัติตรงข้ามกับหลักการที่ท่านได้อบรมบ่มสอนพวกเขา โดยที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ของนบีแต่ละท่านล้วนเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวทางของพวกเขา แต่ท่านเราะฮ์สุลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัมกลับถูกปิดกั้นจากความพิเศษนี้ โดยที่ผู้ที่ชั่วช้าที่สุดในบรรดาผู้อยู่ในแนวทางของท่าน คือบรรดาเศาะหาบะฮ์ผู้ใกล้ชิดของท่าน นอกจากเศาะหาบะฮ์เพียงไม่กี่คนเท่านั้นกระนั้นหรือ ? ถ้ามว่า มุสลิมผู้ศรัทธาที่มีสติที่สมบูรณ์จะรับได้กับการจาบจ้วงและให้ร้ายต่อท่านเราะฮ์สุล คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสัลลัมเช่นนี้ กระนั้นหรือ ?

- ประเด็นที่ลึบห้า: ในตำราต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับของชีอะฮฺ ได้ถ่ายทอดข้อมูลสืบต่อกันมาว่า สังคมของบรรดาเศาะหาบะฮฺนั้น เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความโกรธเคือง และความขัดแย้ง ในขณะที่อัครุรอานได้พูดถึงเรื่องราวของพวกเขาที่ตรงข้ามกับความเชื่อของชีอะฮฺดังกล่าว อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ

15 ﴿ يَتَّبِعُهُمُ

“มุฮัมมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และบรรดาเศาะหาบะฮฺที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้ที่แข็งกร้าวต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่เป็นผู้ที่เมตตาระหว่างพวกเขา”

พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ

16 ﴿ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

“และจงรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮฺที่มีแต่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกัน แล้วพระองค์ทรงทำให้จิตใจของพวกเจ้า โน้มน้าวเข้าหากัน (ปรองดองกัน) หลังจากนั้น ด้วยความเมตตาของพระองค์ พวกเจ้าจึงกลายเป็นพี่น้องกัน”

และพระองค์ตรัสว่า

15 สูเราะฮฺ อัลฟัตหฺ อายะฮฺ 29

16 สูเราะฮฺ อาลีอิมรอน อายะฮฺ 103

هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَيَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾ وَأَلْفَ
بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ
بَيْتَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ

17 ﴿١٦﴾ حَكِيمٌ

“พระองค์คือผู้ทรงสนับสนุนเจ้า (โอม์ฮัมมัด) ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ และตามด้วยความช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา และทรงทำให้จิตใจของพวกเขาโน้มน้าวเข้าหากัน (ปรองดองกัน) ซึ่งหากเจ้า (โอม์ฮัมมัด) ใช้ทุกสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน (เพื่อให้เกิดความปรองดองในหมู่พวกเขา) เจ้าก็ไม่สามารถทำให้จิตใจของพวกเขาเกิดความปรองดองกันได้ แต่ทว่า อัลลอฮ์นั้น สามารถทำให้จิตใจของพวกเขาเกิดความปรองดองกันได้ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ”

ดังนั้น เราจะเชื่อใคร... จะเชื่อตามที่มีระบุในตำราและแหล่งอ้างอิงของชีอะฮฺ หรือ จะเชื่อตามที่อัลกุรอานได้ยืนยันไว้ ?

หากว่าสภาพสังคมของบรรดาเคาะหะบะฮฺ เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งและทำหั่นกันตามที่ตำราและแหล่งอ้างอิงของชีอะฮฺได้วาดภาพไว้ จึงเกิดคำถามว่า แล้วศาสนาอิสลามได้รับการถ่ายทอดสู่คนอื่นๆ ได้อย่างไร ? ใครเป็นผู้เผยแพร่ ? และใครเป็นผู้ทำการพิชิตเมืองต่างๆ และเผยแพร่ศาสนา ?

¹⁷ สุเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺ 62-63

- ประเด็นที่สับสน: ตามความเชื่อของชีอะฮฺ บรรดาเศาะหาบะฮฺส่วนมากล้วนเป็นผู้ที่ตักศาสนา (มูรตัด) และประพฤติชั่ว ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง จึงเกิดคำถามว่า แล้วโองการอัลกุรอานที่กล่าวชมเชย และสรรเสริญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ ถูกประทานแก่ผู้ใด ? เช่น คำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾¹⁸

“และบรรดาเศาะหาบะฮฺรุ่นแรกในหมู่ชาวมุฮาญิรีน (ที่ได้อพยพจากมักกะฮฺสู่มะดีนะฮฺ) และในหมู่ชาวอันศอร (จากมะดีนะฮฺที่คอยให้ความช่วยเหลือท่านเราะสูลุลลอฮฺและชาวมุฮาญิรีน) และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยดีนั้น อัลลอฮฺทรงพอพระทัยในการทำงานของพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ และพระองค์ได้เตรียมบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลากสายไหลอยู่เบื้องล่างไว้สำหรับพวกเขา โดยที่พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันที่ยิ่งใหญ่”

คำตรัสของพระองค์ที่ว่า

¹⁸ สูเราะฮฺ อัดเตาบะฮฺ อายะฮฺ 100

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾¹⁹

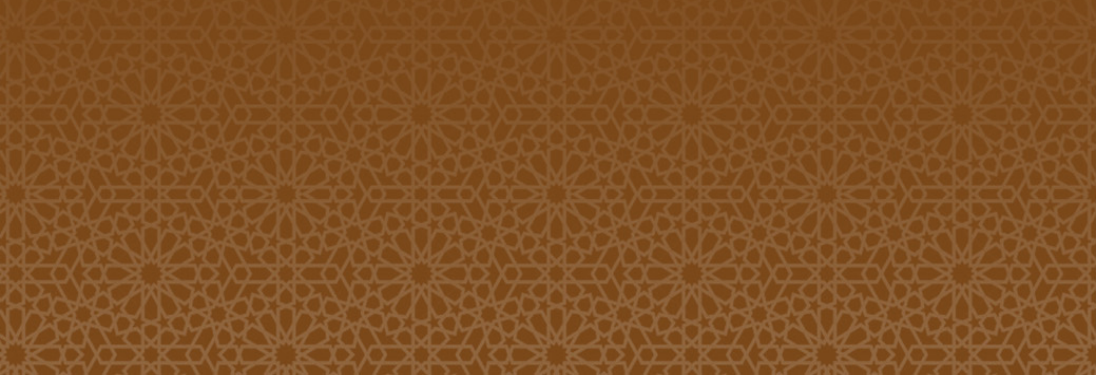
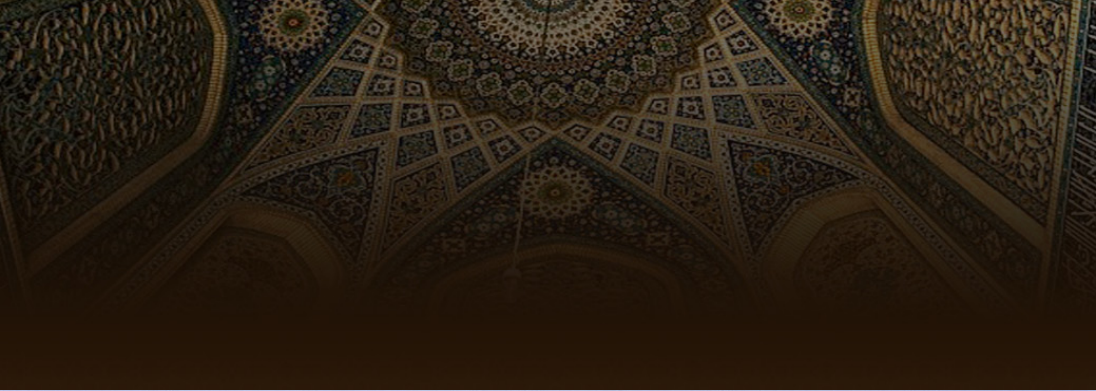
“โดยแน่นอน อัลลอฮฺทรงโปรดปรานต่อบรรดาเคาะหะบะฮฺผู้ศรัทธา เมื่อครั้งที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้า ณ ใต้ต้นไม้ (ที่หุฎัยบียะฮฺ) เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงความคิดที่ซุกซ่อนอยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความสงบให้แก่จิตใจของพวกเขา และได้ทรงตอบแทนพวกเขาด้วยชัยชนะอันใกล้”

คำตรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿شَحَدَ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءَ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْهَهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾²⁰

¹⁹ สูเราะฮฺ อัลฟัตหฺ อายะฮฺ 18

²⁰ สูเราะฮฺ อัลฟัตหฺ อายะฮฺ 29

นบีมุฮัมมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และบรรดาเศาะหาบะฮ์ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้ที่แข็งแกร่งต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่เป็นผู้ที่เมตตาระหว่างพวกเขา เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้ที่ขอรูจักวะ และสัจูด เพื่อแสวงหาคุณความดีและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ พวกเขาจะมีสัญลักษณ์อยู่บนหน้าผากของพวกเขา ที่เกิดจากร่องรอยของการสัจูด คุณลักษณะต่างๆของพวกเขาข้างต้น เหมือนกับคุณลักษณะของกลุ่มคนที่ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์เตารอต²¹ และคัมภีร์อินญีล ซึ่งพวกเขาประหนึ่งเมล็ดพืชที่งอกหน่อหรือกิ่งก้านของมันเป็นออก แล้วทำให้มันงอกงาม แล้วมันก็เติบโตแข็งแรง และทรงตัวอยู่บนลำต้นของมัน นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่อัลลอฮ์จะได้ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาเกิดความโกรธแค้นต่อพวกเขา (มุสลิมีน) อัลลอฮ์ทรงสัญญาต่อบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายในหมู่พวกเขาว่า พวกเขาจะได้รับการประทานอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ (นั่นคือสวนสวรรค์ในวันอาคิเราะฮ์)”

---

²¹ ลองพิจารณาคำตรัสที่ว่า ﴿مَنْ لَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَنْ لَهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ ย่อมเป็นไปได้ที่อัลลอฮ์จะกล่าวชมเชยบรรดาเศาะหาบะฮ์ในคัมภีร์เตารอตและอินญีล และได้ยกตัวอย่างแก่พวกเขาด้วยสองคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่ ในขณะที่พระองค์ทรงทราบดีว่าพวกเขาเหล่านั้นจะตกศาสนา เพราะความเชื่อเช่นนั้นถือว่าการกล่าวหาว่าอัลลอฮ์ ซึ่งชาวยิวและคริสตจะพูดได้ว่า อัลลอฮ์ได้โกหกต่อเรา -ขออัลลอฮ์โปรดคุ้มครองเราจากความคิดดังกล่าว- โดยที่พระองค์ได้พูดถึงคุณลักษณะของชนกลุ่มหนึ่งที่เป็นคนดี แต่แล้วพวกเขาเหล่านั้นกลับกลายเป็นคนตกศาสนา ? บรรดาอายะฮ์เหล่านี้เปรียบเสมือนดาบที่ฟันกระหน่ำลงบนผู้ที่เชื่อว่าบรรดาเศาะบะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัด คือลัลลอะฮ์อะลียะฮ์วะสัลลิมตุคมุรตัดและเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

และคำตรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ 22

“พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นเพื่อมนุษยชาติ โดย (หน้าที่ของพวกเจ้าคือ) สั่งใช้ให้ผู้คนปฏิบัติสิ่งที่ดีที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มีชอก และพวกเจ้าเป็นศรัทธาต่ออัลลอฮ์”

ยังมีโครงการอื่นๆอีกมากที่กล่าวถึงสิ่งนี้ ซึ่งยังไม่นับรวมกับบรรดาหะดีษต่างๆอีกมากมาย ? จึงเกิดคำถามว่า เราควรจะเชื่อใครดี จะเชื่อตามที่มีระบุในตำราและแหล่งอ้างอิงของชีอะฮ์ที่กล่าวร้ายและจาบจ้วงบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะซูล คืออัลลอฮ์ออลัยฮิวะสَّلَام หรือจะเชื่อตามโครงการต่างๆที่มีระบุในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ?

- ประเด็นที่สับสน: อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า

﴿ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ

²² สูเราะฮ์ อาลิอิมรอน อายะฮ์ 110

وَالْإِيمَنَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي
 صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
 وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
 بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
 رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾²³

“(ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ยึดมาได้จากพวกเขาจะฮุด) เป็นของบรรดา
 ชาวมุฮายอิรีนผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งพวกเขาได้ถูกขับออกจากบ้านเกิด
 พร้อมกับถูกยึดทรัพย์สิน เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์
 และความยินดีของพระองค์ และช่วยเหลืออัลลอฮ์และเราะสูลของ
 พระองค์ คนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้สัตย์จริง และบรรดาชาวอันศอรที่
 ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮ์ และพวกเขาศรัทธาก่อนหน้า
 การอพยพของชาวมุฮายอิรีน พวกเขารักใคร่ชาวมุฮายอิรีนที่อพยพ
 มายังพวกเขา และพวกเขาจะไม่มีความคิดอิจฉาริษยาอยู่ในทรวงอก
 ของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของ
 พวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม และ
 ผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขา คนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้

²³ สูเราะฮ์ อิลหัช อายะฮ์ 8-10

ประสบความสำเร็จ และบรรดาผู้ที่มาหลังพวกเขา โดยพวกเขาบอกว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่พวกเราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

ในโองการต่างๆข้างต้น อัลลอฮ์ได้แบ่งชาวมุสลิมผู้ศรัทธาออกเป็น 3 กลุ่ม ไม่มีกลุ่มที่ 4

กลุ่มแรก: ได้แก่ กลุ่มมุฮาญีรีน หรือบรรดาผู้อพยพ ซึ่งปัจจุบันพวกเขาได้เสียชีวิตไปหมดแล้ว เราะฎิยัลลอฮูอันฮุม

กลุ่มที่สอง: ได้แก่ กลุ่มอันศอร หรือกลุ่มผู้ให้ความช่วยเหลือที่พำนักอยู่ ณ นครมะดีนะฮ์ ซึ่งปัจจุบันพวกเขาก็ได้เสียชีวิตไปหมดแล้วเช่นกัน เราะฎิยัลลอฮูอันฮุม

กลุ่มที่สาม: ได้แก่ กลุ่มบรรดาผู้ขอภัยโทษให้แก่ชาวกุุ่มแรกและกลุ่มที่สอง (มุฮาญีรีนและอันศอร) ซึ่งชนกลุ่มนี้ยังคงมีอยู่จวบจนวันกิยามะฮ์ ดังนั้น จึงเกิดคำถามว่า ซีอะฮฺจะวางตัวของเขาเอาไว้ในกลุ่มใดในบรรดากลุ่มชาวมุสลิมผู้ศรัทธาทั้งสามกลุ่ม ? ซึ่งแน่นอนว่า เขาไม่ใช่ผู้ที่อพยพ (มุฮาญีรีน) ไม่ใช่ผู้ให้ความช่วยเหลือ (อันศอร) และไม่ได้อยู่ในกลุ่มของบรรดาผู้ขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ให้แก่กลุ่มมุฮาญีรีนและอันศอร ?

- **ประเด็นที่สับสน:** ซีอะฮฺยอมรับในการเป็นผู้ศรัทธาของบรรดาเศาะหาบะฮฺขณะที่ท่านนบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะสลัม ยังมีชีวิตอยู่ แต่พวกเขาเชื่อว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺได้ตกศาสนา (มูรตัด)

หลังจากการเสียชีวิตของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โอ้ช่างเป็นสิ่งที่น่าฉงนเป็นอย่างยิ่ง ! เป็นไปได้หรือที่เศาะหาบะฮ์ของท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะพร้อมใจกันออกจากศาสนา (ตมูรตัด) หลังจากการเสียชีวิตของท่านนบี ? ทำไมพวกเขาต้องทำเช่นนั้น ? พวกเขาได้ให้ความช่วยเหลือแก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในช่วงที่ทุกข์ยาก และลำเค็ญ เพื่ออะไรกัน ? ทำไมพวกเขาถึงยอมช่วยเหลือแม้กระทั่งต้องแลกด้วยชีวิต และสิ่งมีค่าอื่นๆ (เพื่อปกป้องท่านนบี และเกียรติของศาสนาอิสลาม) และมีจำนวนไม่น้อยในหมู่พวกเขาที่ถูกสังหาร แต่แล้วหลังจากที่ท่านนบีเสียชีวิต พวกเขากลับออกจากศาสนา โดยปราศจากเหตุผล ภาระนั้นหรือ ? เว้นแต่ว่า พวกเขา (ชีอะฮ์) จะกล่าวว่า การตกลัทธิของพวกเขาสืบเนื่องจากการที่พวกเขาร่วมกันแต่งตั้ง ท่านอับบอ์บะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ขึ้นเป็นผู้นำ ถ้าเช่นนั้น ก็จะเกิดข้อคำถามต่อพวกเขา (ชาวชีอะฮ์) ว่า

เพราะอะไรบรรดาเศาะหาบะฮ์จึงพร้อมใจกันให้สัตยาบันแก่ท่านอับบอ์บะฮ์ พวกเขาเกรงกลัวท่านอับบอ์บะฮ์ด้วยเรื่องใดกระนั้นหรือ ? หรือว่าเพราะท่านอับบอ์บะฮ์มีอิทธิพลและมีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นท่านจึงสามารถบีบบังคับให้เศาะหาบะฮ์ยอมให้สัตยาบันต่อท่านโดยไม่ได้เต็มใจกระนั้นหรือ ? ที่จริงแล้วท่านอับบอ์บะฮ์ มาจากตระกูลตะميم จากเผ่ากูเรซ ซึ่งเป็นตระกูลที่มีจำนวนสมาชิกน้อยที่สุดในบรรดากลุ่มต่างๆของเผ่ากูเรซ แต่ทว่า อำนาจและจำนวนคนจะเป็นของเผ่ากูเรซ ตระกูลฮาซิม ตระกูลอับดุลดาด และตระกูล

มัคซุม (ซึ่งแน่นอนว่าออบูบักรย่อมน่าจะมีอำนาจและความสามารถที่จะบังคับชาวมุสลิมทั้งหมดให้ทำการสัตยาบันต่อท่านได้)

ดังนั้น ในเมื่อออบูบักรไม่มีความสามารถที่จะบังคับเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์คืออลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ให้ทำการสัตยาบันแก่ตนเอง แล้วเพราะเหตุใดเล่าบรรดาเศาะหาบะฮ์จึงยอมทุ่มเทและเสียสละด้วยการญิฮาด การศรัทธา การช่วยเหลือ ยานพาหนะ ความสุขทางโลก และอาคีเราะฮ์ของพวกเขา เพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่น นั่นคือ ออบูบักร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ?

- **ประเด็นที่สิบเก้า:** อะไรคือสิ่งจูงใจที่ทำให้ชาวอันศอรยอมให้สัตยาบันแก่ท่านออบูบักร ในขณะที่ท่านออบูบักรเองได้แจ้งแก่พวกเขาว่า กิจกรรมการปกครองนั้นเป็นสิทธิของชาวกูเรช โดยที่ชาวอันศอรไม่มีสิทธิใดๆเลยในเรื่องนี้ ?

- **ประเด็นที่ยี่สิบ:** อุลาม่าฮ์ชีอะฮ์หะมาลียะฮ์สองได้กล่าวไว้ อย่างมากมายถึงความรักของชาวอันศอรที่มีต่อท่านอาลี บิน อบีฏอลิบ และพวกเขาส่วนมากเป็นทหารของท่านอาลี ในสมรภูมิตีฟฟีน ดังนั้น จึงขอลถามกลุ่มชีอะฮ์ว่า หากเป็นเช่นนั้นแล้ว เพราะเหตุใดชาวอันศอรจึงไม่ส่งมอบตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ให้แก่ท่านอาลี แทนที่จะส่งมอบให้แก่ออบูบักร ? แน่แน่นอนว่าท่านจะไม่มีวันพบกับคำตอบที่น่าพอใจมาช่วยปลอบใจท่านได้เลย ด้วยเหตุนี้ เราจึงพบว่า บรรดาตำราชีอะฮ์ที่กล่าวชมเชยชาวอันศอรเหล่านั้น และกล่าวถึงการต่อสู้ของพวกเขาเคียงบ่าเคียงไหล่กับท่านอาลีใน

สมรภูมิตีฟฟิน ก็คือตำราเล่มเดียวกันกับที่ได้กล่าวหาพวกเขาว่า เป็นผู้ที่ตกศาสนา และเปลี่ยนจุดยืนจากหน้ามือเป็นหลังมือใน เหตุการณ์สะกัฟะฮฺ !?

- **ประเด็นที่ยี่สิบเอ็ด:** เมื่อครั้งที่ท่านอับดุล และท่านอุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นเคาะลีฟะฮฺ ถ้ามว่า มี บัญญัติศาสนาบทใดบ้างที่ท่านทั้งสองได้ปกปิดไว้ ? และหลังจากที่ ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺแล้ว ท่านได้นำบทบัญญัติต่างๆที่ท่านอับดุลและอุมร์ได้ปกปิดไว้มา เปิดเผยให้สาธารณชนทราบด้วยหรือไม่ ? มีกิจการทางศาสนาหรือ บัญญัติใดบ้างที่อับดุลและอุมร์ได้อุทริขึ้น ในช่วงการเป็น เคาะลีฟะฮฺของท่านทั้งสอง ? แล้วท่านอาลีก็ขจัดมันทิ้งหรือยกเลิก หลังจากที่ท่านได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺ ?

- **ประเด็นที่ยี่สิบสอง:** ในเมื่อท่านมูอาวียะฮฺ เป็นกาเฟรผู้ไม่มี ศาสนา ดังที่บรรดาแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของชีอะฮฺได้มีมติเห็น พ้อง จึงเกิดคำถามว่า แล้วทำไมท่านหะสันจึงได้สละตำแหน่ง เคาะลีฟะฮฺของท่านให้แก่มูอาวียะฮฺ ! และกลายเป็นประชาชนคนหนึ่งที่อยู่ภายใต้การปกครองของมูอาวียะฮฺ!! การสละตำแหน่งของท่านหะสันให้แก่กาเฟรผู้ไม่มีศาสนาอย่างท่านมูอาวียะฮฺ -ตามคำกล่าวอ้าง ของชีอะฮฺ- ไม่ถือว่าเป็นการกล่าวหาท่านหะสันในด้านความเป็น มะอศูม (ผู้ที่ได้รับการคุ้มครองจากความผิดพลาด) ของท่านดอกหรือ ! มิหนำซ้ำ การกระทำของท่านดังกล่าวไม่ได้ถือว่าเป็นการละเมิดต่อ

สิทธิของประชาชาติและประชาชนของท่าน ที่อัลลอฮ์ได้มอบหมายให้ท่านดูแลปกครองกระนั้นหรือ !! แท้จริงแล้ว การกระทำของท่านหะสันดังกล่าวมีนัยยะบ่งชี้อยู่สองประการ นั่นคือ 1. ท่านหะสันถูกกล่าวหาว่าทำลายความรับผิดชอบ (อะมานะฮฺ) ที่ท่านได้รับมอบหมายไว้ และละทิ้งตำแหน่งผู้นำอันชอบธรรมของท่าน หรือ 2. ท่านมูอาวิยะฮฺ เป็นผู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺ (ดังนั้นท่านหะสันจึงได้สละตำแหน่งของท่านให้กับมูอาวิยะฮฺ) และความหมายหลังนี้แหละที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของท่านหะสัน ดังนั้นท่านจึงสละตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺของท่านให้กับมูอาวิยะฮฺ

- ประเด็นที่ยี่สิบสาม: อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿يَنْسَأُ النَّبِيُّ لَسَانَ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٣﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

24 ﴿ ٣٤ ﴾

“โอ้บรรดามรียาของท่านนบีเอ๋ย พวกเธอไม่เหมือนกับสตรีใดๆ ในเหล่าสตรีอื่น หากพวกเธออย่าเกรง (อัลลอฮฺ) ก็ไม่ควรพุดจา เพราะพริ้งนัก เพราะจะทำให้ผู้ที่ในหัวใจของเขามีโรคเกิดความโหม แต่จงพุดด้วยถ้อยคำที่พอเหมาะพอควร และจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเธอ และอย่าได้โอ้อวดความงาม (ของพวกสตรี) แห่งสมัยงมาย ในยุคก่อน และจงดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และจงภักดีต่ออัลลอฮฺและเราะฮฺสุลของพระองค์ อัลลอฮฺเพียงแต่ต้องการที่จะขจัดสิ่งโสโครกออกไปจากพวกเจ้า โอ้ สมาชิกของวงศ์ตระกูล (นบี) เอ๋ย และทรง (ประสงค์) ที่จะขัดเกลาพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์ และจงรำลึกถึงโองการต่างๆและวิทญปัญญาที่ได้ถูกอ่านในบ้านเรือนของพวกเธอ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด และทรงรอบรู้ทุกสิ่ง”

บริบทของโองการข้างต้น เป็นคำพูดที่มุ่งตรงไปยังบรรดามรียาของท่านเราะฮฺสุลคือลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม และโองการต่างๆ ข้างต้น อันประกอบด้วยคำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ ﴿ ٣٣ ﴾

²⁴ สุเราะฮฺ อัลอะหซาบ อายะฮฺ 32-34

“อัลลอฮ์เพียงแต่ต้องการที่จะขจัดสิ่งโสโครกออกจากพวกเจ้า โอ้ สมาชิกของวงศ์ตระกูล (นบี) เอ๋ย และทรง (ประสงค์) ที่จะขจัดเกล้าพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์”

ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบรรดาโองการที่ถูกประทานแก่บรรดามารดาของผู้ศรัทธา แล้วทำไมชีอะฮ์จึงเอาบรรดาภรรยาของท่านนบี คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัมออกจากอายะฮ์นี้ โดยใช้หะดีษกิสาอ์มาเป็นข้ออ้าง ? ถามว่า หะดีษกิสาอ์ดังกล่าว มาเพื่อยกเลิกความหมายโดยรวมของโองการต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นกระนั้นหรือ หรือว่าหะดีษกิสาอ์มาเพื่อชี้แจงเพิ่มเติมว่า อายะฮ์ตัฎฮูอิร (สร้างความบริสุทธิ์) นั้น มีความหมายที่ครอบคลุมผู้อื่นจากบรรดาภรรยาของท่านนบีด้วย เพื่อมิให้เป็นการเข้าใจว่ามีความหมายเฉพาะพวกนางเท่านั้น ด้วยการพิจารณาจากสำนวน ?

- ประเด็นที่ยี่สิบสี่: แท้จริงในโองการที่ผ่านมาประกอบด้วย คำสั่งใช้และคำสั่งห้าม 8 ประการ ได้แก่:

1. فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ (ไม่ควรพูดจาเพราะพริ้งนัก)
2. وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا (จงพูดจาด้วยถ้อยคำที่ดีงาม)
3. وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ (และจงอยู่แต่ในบ้านเรือนของพวกเธอ)
4. وَلَا تَبَرَّجْنَ (และพวกเธออย่าได้โอ้อวดความงาม)
5. وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ (และดำรงการละหมาด)
6. وَآتِينَ الزَّكَاةَ (และจ่ายซากาต)

7. وَأَطَعَنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ (และจงรักดีต่ออัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์)

8. وَأَذْكُرُكَ مَا بَيْنَهُ (และจงรำลึกถึงสิ่งที่ได้ถูกอ่าน)

หากเราถามมุสลิมทุกคนที่มีสติครบสมบูรณ์ว่า: เป้าหมายหลักของคำบัญชาใช้ที่มีต่อบรรดาภรรยาของท่านนบีเหล่านี้คืออะไร? แน่นอนว่าคำตอบที่จะได้รับอย่างไม่ต้องสงสัยคือ: “เพื่อให้ภรรยาของท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อยู่อย่างถาวรและมั่นคง เป็นผู้ที่สะอาดบริสุทธิ์” และอัลลอฮ์ได้ทรงอธิบายถึงเหตุผลของคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามเหล่านั้น พระองค์ตรัสว่า

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ (33)

“อัลลอฮ์เพียงแต่ต้องการที่จะขจัดสิ่งโสโครกออกจากพวกเจ้า โอ้สมาชิกของวงศ์ตระกูล (นบี) เอ๋ย และทรง (ประสงค์) ที่จะขจัดเกลากพวกเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์”

หมายความว่า สาเหตุที่อัลลอฮ์ทรงสั่งใช้และสั่งห้ามพวกเธอโอ้อวดบรรดาภรรยาของนบีเอ๋ย ด้วยคำสั่งต่างๆเหล่านั้น ก็เพื่อขจัดสิ่งสกปรกออกจากพวกเธอ และเพื่อขจัดเกลากพวกเธอให้บริสุทธิ์ผุดผ่อง

- ประเด็นที่ยี่สิบห้า: หะดีษ กิสาอ์ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะกับ 5 บุคคลเท่านั้น ตามที่ปรากฏในตวับทหะดีษ (ได้แก่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ฟาฏิมะฮ์ อาลี หะสัน และหุเซน) ดังนั้น จึงเกิดคำถามว่า แล้วชีอะฮ์นำเอาผู้นอกเหนือจากห้าท่านดังกล่าวเข้าร่วมอยู่ใน

ความหมายของหะดีษได้อย่างไร ? ท่านนบี คือลลัลลอฮูอะลัยฮิ
วะสลัลัม ได้ระบุชื่อบุคคลเหล่านั้นในตัวของหะดีษอย่างนั้นหรือว่า
พวกเขาคือออลัลบัยต์ (วงศวานของท่าน) และทำไมถึงต้องเป็น
ลูกหลานของท่านหุเสน เราะฎิยัลลอฮูอันฮุ ถึงแก้ท่าน โดยไม่มีคน
ใดเลยจากลูกหลานของท่านหะสัน เราะฎิยัลลอฮูอันฮุ ตามลำดับ
ก่อนหลังซึ่งเป็นที่รู้จักกันในหมู่ชีอะฮฺอิษนาอ์ชรียะฮฺ ? ชีอะฮฺอิษ
นาอ์ชรียะฮฺนำบุคคลที่ท่านนบี คือลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสลัลัม ไม่ได้
ระบุเอาไว้เข้าไปรวมอยู่ในความหมายของตัวของหะดีษได้อย่างไร
ในขณะที่พวกเขาเก็บเอาผู้ที่โครงการอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมา
แก่พวกนางออกไป นั่นคือบรรดามารดาของผู้ศรัทธา ภรรยาของ
ท่านนบี คือลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสลัลัม ?

- **ประเด็นที่ยี่สิบหก:** หะดีษกิสาอ์ ในส่วนของอะฮฺลิสสุนนะฮฺ
มีปรากฏอยู่ในหลายตำรา และตำราหะดีษที่สำคัญที่สุดของพวกเขาที่
มีรายงานเกี่ยวกับหะดีษกิสาอ์คือ หนังสือเศาะฮิหฺมุสลิม ซึ่งเป็นหะ
ดีษที่รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ²⁵ ดังนั้น ถ้าหากว่าทำที่ของท่าน
หญิงอาอิชะฮฺที่มีต่ออะฮฺลุลบัยต์ (ครอบครัวของท่านนบี
คือลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสลัลัม) เป็นทำที่ของผู้ที่เป็นศัตรู และ
ปฏิปักษ์ ตามที่ชีอะฮฺกล่าวอ้างแล้ว จึงเกิดคำถามว่า เพราะเหตุใด
ท่านหญิงอาอิชะฮฺจึงรายงานหะดีษนี้ให้ผู้อื่นได้รับทราบ ซึ่งเท่ากับ

---

²⁵ เศาะฮิหฺ มุสลิม, กิตาบพะฎออิล อัศเศาะหาบะฮฺ, บาบพะฎออิล อะฮฺละบัยติ อันนะ
บียฺ คือลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสลัลัม, เลขที่ 2424 (ผู้แปล)

ว่าเป็นการทำร้ายตัวเอง ? ท่านหญิงอาอิชะฮฺจะได้ประโยชน์อันใดหรือจากการรายงานหะดีษดังกล่าว ?

ประเด็นที่ยี่สิบเจ็ด: แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงประทานโองการอัลกุรอานเพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ของท่านหญิงอาอิชะฮฺในเรื่องของการกล่าวหาที่โด่งดัง (หะดีษ อัลอิฟกี) และพระองค์ได้ชำระตัวนางให้บริสุทธิ์จากข้อกล่าวหาอันต่ำช้านั้น แต่แล้ว เรากลับพบว่าชีอะฮฺบางกลุ่มยังคงปักหลักกล่าวหาท่านหญิงอาอิชะฮฺว่าเป็นผู้ทรยศ²⁶ -วัลอียาซุบิลลาฮฺ- คำกล่าวหาดังกล่าว ไม่เพียงแต่เป็นการตำหนิตัวท่านเราะสูลคือลัลลอฮฺอะลัยฮิซซาลัม แต่ยังเป็น การตำหนิอัลลอฮฺ พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับด้วย เนื่องจากพระองค์ไม่ได้แจ้งให้ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิซซาลัมทราบว่าการยาของท่านได้ทรยศต่อท่าน ! ซึ่งแท้จริงแล้ว ท่านหญิงอาอิชะฮฺบริสุทธิ์จากคำกล่าวหาเหล่านี้ และมีซอฮับที่ชั่วช้าที่สุดคือมีซอฮับที่ ให้ร้ายต่อบรรดาภรรยาของผู้ที่ประเสริฐที่สุดในบรรดามนุษย์ และให้ร้ายต่อบรรดามารดาของผู้ศรัทธาทั้งหลาย

- ประเด็นที่ยี่สิบแปด: ศพของท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺอะลัยฮิซซาลัม ถูกฝังไว้ในห้องของท่านหญิงอาอิชะฮฺ ได้อย่างไรกัน ? ในเมื่อชีอะฮฺกล่าวหาท่านหญิงอาอิชะฮฺว่าเป็นผู้ ปฏิเสธศรัทธา และเป็นคนกลับกลอก -วัลอียาซุบิลลาฮฺ- ? การที่ศพ

¹ ดู ตัฟซีร์อัลกุมมีย์ เล่ม 2 หน้า 377, อัลบะหอรอนีย์ ใน อัลบุรฮาน เล่ม 4 หน้า 358

ของท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ถูกฝังไว้ใน
ห้องของท่านหญิงอาอิชะฮฺ มิได้บังชี้ถึงความรักและความพอใจของ
ท่านเราะสูล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีต่อท่านหญิง อาอิ
ชะฮฺกระนั้นหรือ ?

- **ประเด็นที่ยี่สิบเก้า:** ซือฮฺถือว่าตำแหน่งผู้นำ (อิมามะฮฺ)
ต้องมีตัวบทหลักฐาน (ที่ยืนยันความเป็นผู้นำอย่างชัดเจน)
จากอัลลอฮฺ เช่นเดียวกับตัวบทหลักฐานการเป็นนบีที่มาจาก
อัลลอฮฺ ถ้าเช่นนั้น ผู้นำ (อิมาม) ที่มีตัวบทหลักฐานยืนยัน
จากอัลลอฮฺว่าเขาคือผู้นำที่ประชาชนจำเป็นต้องเชื่อฟัง จะไม่มี
สิทธิปฏิเสธการแต่งตั้งดังกล่าว เช่นเดียวกับตำแหน่งของนบีที่ไม่
มีสิทธิปฏิเสธการแต่งตั้งจากอัลลอฮฺดังกล่าว ถึงจะเป็นเช่นนั้น
แต่เรากลับพบว่า ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮฺอันฮุ ได้ปฏิเสธและไม่
ยอมรับการแต่งตั้งท่านเป็นผู้นำ หลังจากที่ท่านอุษมานถูก
ฆาตกรรม เราะฎิยัลลอฮฺอันฮุ โดยท่านอาลีได้กล่าวหลังจากที่
ผู้คนไปหาท่านเพื่อให้สัตยาบันแต่งตั้งดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺ
หลังจากท่านอุษมานถูกฆาตกรรม ว่า

«دَعُونِي وَاتَّمِسُوا غَيْرِي فَإِنَّا مُسْتَقْبِلُونَ أَمْرًا لَهُ

27
وُجُوهٌ وَالْوَأَنُ»

¹ นะฮฺญุล อุลปะลาเฆาะฮฺ หน้า 136

“พวกท่านจงปล่อยฉันไป และจงหาคนอื่นที่ไม่ใช่ฉันเถิด เพราะขณะนี้พวกเรากำลังเผชิญหน้ากับบางสิ่งที่มากหน้าและหลากสี”

ดังนั้น จึงขอลถามว่า การพูดออกตัวของท่านอาลี (ในฐานะผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งโดยตัวบทหลักฐานที่ชัดเจน) ดังกล่าวเป็นการกระทำที่เหมาะสมแล้วกระนั้นหรือ ?

- **ประเด็นที่สามสิบ:** ซิอะฮฺชอบอ้างว่า ตัวบทที่ยืนยันการเป็นอิหม่าม (ผู้นำ) และการมีสิทธิในตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺของท่านอาลี เราะฎียัลลอฮฺอันฮู มีระบุชัดเจนในอัลกุรอาน แต่ทว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ร่วมกันปกปิด การกล่าวอ้างเช่นนี้ถือว่าเป็นโมฆะและไม่สามารถยอมรับได้ เนื่องจากเราได้พบว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺ เราะฎียัลลอฮฺอันฮู ไม่เคยปกปิดหะดีษต่างๆที่ซิอะฮฺใช้เป็นหลักฐาน ยืนยันการเป็นผู้นำสูงสุดของท่านอาลี เช่น หะดีษที่ว่า

²⁸ «أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى»

“สถานะของเจ้า (โอ้อาลี) สำหรับฉัน เหมือนกับสถานะของฮารูนที่มีต่อมูซา”

และหะดีษอื่นๆที่มีลักษณะเดียวกันนี้ ถามว่า แล้วทำไมบรรดาเศาะหาบะฮฺเหล่านั้นจึงไม่ปกปิดหะดีษเหล่านั้นด้วย ?

---

¹ เศาะฮี้ห มุสลิม เลขที่ 2404

- ประเด็นที่สามสิบเอ็ด: อัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่งทรงสาธยายถึงคุณลักษณะของอัลกุรอานว่า

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى

29 ﴿٨٩﴾ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

“และเราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม”
และอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ

30 ﴿يُحْشَرُونَ﴾

“เรามีได้ให้ละเอียดสิ่งใด ๆ เลยในคัมภีร์นี้ แล้วพวกเขาจะถูกนำไปชุมนุมยังพระเจ้าของพวกเขา”
พระองค์ตรัสว่า

﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ

31 ﴿٤٢﴾ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

“ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่คืบคลานเข้าไปสู่อัลกุรอานได้ (เพราะ) เป็นการประทานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ”

¹ สูเราะฮฺ อันนะฮฺลฺ อายะฮฺ 89

¹ สูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺ 38

¹ สูเราะฮฺ ฟุศสิลัต อายะฮฺ 42

ดังนั้น ในเมื่อความเชื่อเกี่ยวกับอหิมาंसิบสอง เป็นหลักการ
หนึ่งจากบรรดาหลักการต่างๆของศาสนา ผู้ใดที่ไม่เชื่อมั่นในเรื่องนี้
จะตกมูรตัดและกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา จึงเกิดคำถามว่า ถ้า
เช่นนั้น เพราะอะไรอัลลอฮ์จึงได้ละเลยและไม่ได้กล่าวถึงเรื่องนี้เลย
ในอัลกุรอาน แม้เพียงหนึ่งอายะฮ์ที่ชัดเจน เพื่อขจัดข้อสงสัยต่างๆ
และเพื่อเป็นหลักฐานที่สามารถใช้ทบทวนเมื่อเกิดการขัดแย้ง
ขณะเดียวกันพระองค์กลับกล่าวแจ่มแจ้งรายละเอียดในปัญหาที่มี
สำคัญน้อยกว่าปัญหาการเป็นผู้นำสูงสุด ดังเช่นการแบ่งมรดก การ
แต่งงาน การทำนิติกรรมสัญญาในลักษณะต่างๆ เลือดประจำเดือน
เลือดหลังคลอดบุตร การล่าสัตว์ และอื่นๆ ?

- **ประเด็นที่สามสิบสอง:** ชีอะฮ์เชื่อว่า ท่านอาลี
เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้ให้สัตยาบันแก่ท่านอับูบักร เราะฎียัลลอฮุ
อันฮู ด้วยความจำยอมและถูกบังคับ หากเรายอมรับในคำกล่าวอ้าง
ดังกล่าว แต่ทว่า (ที่ชัดเจนคือ) ท่านอาลี เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้ให้
สัตยาบันต่อท่านอุมัร เราะฎียัลลอฮุอันฮู ด้วยความสมัครใจ มิได้
ถูกบังคับแต่อย่างใด โดยหลักฐานในเรื่องนี้คือ การที่ท่านอาลีดำรง
ตำแหน่งรัฐมนตรีให้แก่ท่านอุมัร และท่านยังเป็นที่ปรึกษาคน
สำคัญของท่านอุมัร จนท่านอุมัรเคยกล่าววว่า

“ฉันขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากข้อสงสัย
ที่ไม่มีมูลฮาซัน ร่วมพิจารณาด้วย”

ดังนั้นท่าทีของท่านอาลีดังกล่าวจึงเป็นยืนยันว่า อับูบักร
และ อุมัร เป็นผู้นำที่เที่ยงธรรม เพราะหากท่านทั้งสองเป็นผู้นำที่

ฉ้อฉล ดังที่ชีอะฮฺได้กล่าวอ้าง ท่านอาลีก็มีได้เป็นผู้ที่ฉ้อฉลน้อยไป
กว่าพวกท่านทั้งสอง เพราะผู้ใดก็ตามที่ช่วยเหลือผู้ธรรม เขาผู้นั้น
ก็มีความผิดเทียบเท่ากับผู้ที่อธรรมเช่นเดียวกัน อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَلَا تَزَكُّوْا إِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَا

لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ ³²

“และพวกท่านจงอย่าเห็นชอบไปกับบรรดาผู้อธรรม เพราะ
จะเป็นเหตุให้ไฟนรกเข้าสัมผัสพวกท่าน และสำหรับพวกท่านไม่มีผู้
คุ้มครองใดๆ นอกจากอัลลอฮฺ แล้วพวกท่านจะไม่ถูกช่วยเหลือ”

- **ประเด็นที่สามสิบสาม:** หนังสืออะฮฺดุลบะลาเฆาะฮฺ ซึ่ง
เป็นหนังสือที่ชีอะฮฺต่างเทิดทูน ได้มีบันทึกข้อความดังต่อไปนี้

“ส่วนหนึ่งจากสารของท่านอาลี อะลัยฮิสสลาม ที่ส่งไปยัง
ท่านมูอาวิยะฮฺ (มีใจความว่า):

แท้จริง กลุ่มชนที่ได้ให้สัตยาบันต่อฉันคือกลุ่มชนเดียวกัน
กับที่เคยให้สัตยาบันต่อท่านอบูบักร อุมัร และอะฮฺมาน ดังนั้นผู้ที่
อยู่ร่วมในเหตุการณ์จึงไม่สามารถเลือกได้อีก ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ก็ย่อมไม่
สามารถปฏิเสธได้ เพราะการชुरอ (ประชุมเพื่อคัดเลือกและแต่งตั้ง
ผู้นำ) เป็นสิทธิของชาวมุฮาญิรีนและชาวอันศอร ดังนั้นเมื่อพวกเขา
เห็นพ้องที่จะเลือกผู้ใดเป็นผู้นำ และเรียกผู้นั้นว่าอิหม่าม ก็แสดงว่า
การกระทำของพวกเขา¹นั้นได้รับความพึงพอใจจากอัลลอฮฺแล้ว

¹ สุเราะฮฺ ฮุค อายะฮฺ 113

ดังนั้นหากผู้ใดไม่เห็นด้วยและออกจากรมตีเห็นห้องของพวกเขา ด้วยการกล่าวหาหรือกระทำการอุตริใดๆ พวกเขาที่จะนำผู้นั้นให้กลับไป ทบทวนสิ่งที่ทำให้เขาปฏิเสธ และหากเขายังคงยืนกรานที่จะออกจากมตีดังกล่าว พวกเขาจะทำสงครามและสังหารผู้นั้น โทษฐานที่ ดำเนินแนวทางอื่นจากแนวทางของบรรดาผู้ศรัทธา และอัลลอฮฺจะ ให้เขาหันไปสู่หนทางที่เขาหันไป ฉันทขอสาบานต่ออัลลอฮฺ โอ้มูอาวิ ยะฮฺ ถ้าหากท่านได้พิจารณาด้วยสติปัญญาของท่านโดยไม่ใช้อารมณ์ ท่านย่อมจะพบว่าฉันเป็นผู้ที่บริสุทธิ์กว่าผู้ใดจากเลือดของ ท่านอุษมาน และท่านย่อมต้องรู้อย่างแน่นอนว่าฉันไม่เกี่ยวข้องกับ การสังหารท่านอุษมานเลย เว้นแต่ว่าท่านจะกล่าวหาใส่ร้าย ดังนั้น ท่านก็จงใส่ร้ายตามที่คิดไปเถิด วัสสลาม³³

ข้อความในสารข้างต้นเป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่า

1. ตำแหน่งอิหม่าม (ผู้นำสูงสุด) จะถูกทำการคัดเลือกโดยชาวมุฮาญิรีนและอันศอร และไม่มี ความเกี่ยวพันใดๆ กับหลักการด้านการเป็นผู้นำ (อิมามะฮฺ) ตามทัศนะของชีอะฮฺ!
2. ท่านอาลีถูกแต่งตั้งเป็นอิหม่ามด้วยวิธีการให้สัตยาบัน ซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับที่มีการแต่งตั้งท่านอับูบักร ท่านอุมัร และท่านอุษมาน เราะฎียัลลอฮูอันฮุม
3. สภาชูรอ (องค์ประชุม) เป็นสิทธิของชาวมุฮาญิรีนและชาวอันศอร สิ่งดังกล่าวบ่งชี้ถึงความประเสริฐและสถานะอัน

³³ คือฟะฮฺ ชูรฺฮฺ นะฮฺญฺ อัลบะลาเฆาะฮฺ หน้า 593

สูงส่งของพวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งขัดแย้งและตรงข้ามกับ
มุมมองและความเชื่อที่ชีอะฮ์ได้นำเสนอไว้

4. การยอมรับของชาวมุฮาญิรีน และชาวอันศอร ความพึง
พอใจของพวกเขา ตลอดจนการให้สัตยาบันของพวกเขา ต่อ
อิหม่าม (ผู้นำสูงสุด) ของพวกเขา มาจากความพอพระทัย
ของอัลลอฮ์ด้วย เพราะฉะนั้น จึงไม่มีการปล้นสิทธิความ
เป็นผู้นำหรืออิหม่ามใดๆ เกิดขึ้นในหมู่เศาะหาบะฮ์ ตามที่
ชีอะฮ์ได้กล่าวอ้าง ไม่เช่นนั้นแล้ว อัลลอฮ์จะทรงพอ
พระทัยต่อเรื่องราวเหล่านั้นได้อย่างไร ?

5. ชีอะฮ์ชอบสาปแช่งท่านมูอาวิยะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
แต่เรากลับไม่พบว่าท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าว
สาปแช่งท่านมูอาวิยะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ในสารของ
ท่านแต่อย่างใด ?

- **ประเด็นที่สามสิบสี่:** ในเมื่อท่านหะสัน เราะฎิยัลลอฮุ
อันฮุ เป็นอิหม่ามหรือผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งจากอัลลอฮ์โดยตรง
แล้วทำไมท่านจึงยอมตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งดังกล่าวแก่ผู้อื่น ?

- **ประเด็นที่สามสิบห้า:** ในเมื่อท่านหะสันเป็นผู้ที่มะอฺศุม
(ได้รับการคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้พ้นจากความผิด) ดังนั้นการสละ
ตำแหน่งอิหม่ามของท่านให้แก่ท่านมูอาวิยะฮ์จึงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
ชอบธรรม และไม่ผิดพลาด และการกระทำดังกล่าวก็เป็นทีพอพระทัย
ของอัลลอฮ์ด้วย เพราะผู้ที่เป็นมะอฺศุมจะไม่กระทำการใดๆที่ไม่เป็นที่

พอพระทัยของอัลลอฮฺ แต่ในตำราซีอะฮฺกลับระบุว่า ท่านหุเสน ผู้เป็นมะอศูมท่านที่สอง หลังจากท่านหะสัน เราะฎียัลลอฮฺอันฮูมา กลับมีท่าทีที่ไม่พอใจต่อการกระทำของพี่ชายดังกล่าว

อบู มิคนัฟ กล่าวว่า ผู้นำของเราท่านหุเสน บิน อาลี อะลียิสสลาม ได้แสดงท่าทีที่ไม่พอใจต่อการกระทำของท่าน หะสันผู้เป็นพี่ชาย อะลียิสสลาม กับมุอาวิยะฮฺ และหุเสนได้กล่าวว่า “หากฉันถูกเฉือนจุมกด้วยมีดโกน ย่อมเป็นการดีกว่าสิ่งที่พี่ชายฉันได้กระทำไว้”³⁴ จากความไม่พอใจของหุเสน จึงเป็นไปได้ว่า การกระทำของท่านหะสันนั้นผิดพลาดและไม่เป็นที่พอใจของอัลลอฮฺ ถ้าเช่นนั้น ก็แสดงว่า ท่านหะสันไม่ได้เป็นผู้ที่มะอศูม เพราะผู้ที่เป็นมะอศูมจะไม่กระทำผิดพลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องชะตากรรมของผู้นำ หรือในทางกลับกัน ท่านหุเสน อาจจะไม่ได้เป็นผู้ที่มะอศูม เพราะเขาได้แสดงความไม่พอใจต่อการกระทำของพี่ชาย ผู้เป็นมะอศูมซึ่งไม่กระทำการที่ผิดพลาด และมะอศูมจะไม่กระทำการใดๆ นอกจากเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

- **ประเด็นที่สามสิบหก:** ถามว่าท่านหุเสน อัซซะฮีดได้ออกเดินทางไปยังอิรักด้วยการตัดสินใจของตนเอง หรือเพราะจดหมายต่างๆ ที่บรรดาแกนนำซีอะฮฺ (ผู้ให้การสนับสนุนท่าน) ได้ส่งไปหาท่าน (โดยเรียกร้องให้ท่านเดินทางไปยังอิรัก)? หลังจากนั้น เพราะอะไรพวกเขาจึงไม่ให้การช่วยเหลือท่าน หลังจากที่พวกเขาส่ง

¹ อัลอัครบิลียฺ, กัฟฟู อัลมุหมะฮฺ ฟิ มะอริฟะฮฺ อัลอะอิมมะฮฺ, เล่ม 2 หน้า 205

จดหมายมากมายไปหาท่าน ! และที่น่าแปลกยิ่ง คือ บรรดาแกนนำ
เหล่านั้นแหละที่เป็นแม่ทัพนายกองกำลังไปชนฆ่าท่านและคน
ในครอบครัวของท่าน !

- **ประเด็นที่สามสิบเจ็ด:** ท่านคิดว่าระหว่างสองจุดยืน
ต่อไปนี้ จุดยืนใดที่จะทำให้ประชาชนดีอยู่ในสภาพที่ดีกว่า ? การ
สละตำแหน่งของหะสันอันนำมาซึ่งความสงบของประชาชน หรือว่า
การออกจากผู้นำของหุเสน อันนำมาซึ่งภัยพิบัติที่มากมาย ที่ใหญ่
ที่สุดคือการลี้ภัยของท่าน และคนในครอบครัวของท่าน และ
เหตุการณ์ที่สืบเนื่องต่อมาคือสมรภูมิอัลหิรเราะฮฺ และการปิดล้อม
กะอฺบะฮฺ ? ต่อมา ท่านคิดว่าแนวทางใดน่าจะถูกต้องกว่า ระหว่าง
การทำสัญญาสงบศึก และการประนีประนอมดังที่ท่านหะสันได้
กระทำไว้ ในขณะที่ท่านมีความสามารถที่จะทำการต่อสู้ และมี
จำนวนพลรบที่เพียงพอ? กับการออกจากผู้นำ และการทำสงคราม
ในสภาพที่ไม่มีความสามารถ และมีกำลังพลรบเพียงหยิบมือ ดังที่
ท่านหุเสนได้กระทำไว้ ? ไม่ต้องสงสัยว่าต้องมีคนใดคนหนึ่งระหว่าง
ทั้งสองที่กระทำถูกและอีกคนผิดพลาด และเป็นไปไม่ได้ที่ความ
ถูกต้องกับความผิดพลาดจะรวมเป็นสิ่งเดียวกัน ฉะนั้นผู้ที่กระทำ
ผิดพลาดย่อมไม่ถือว่าเป็นผู้ที่มะอฺศุมตามที่ชีอะฮฺได้ให้คำนิยามไว้

- **ประเด็นที่สามสิบแปด:** แหล่งอ้างอิงของชีอะฮฺระบุว่า
ท่านเราะฮฺสูล คือลัลลุลฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ประกาศความรู้
บางอย่างเป็นการเฉพาะแก่คนในครอบครัวของท่าน โดยไม่ได้

เผยแพร์ให้ผู้อื่นได้เรียนรู้ ดังเช่น มุศหัฟฟาฎิมะฮฺ ถูงยามแห่ง
ความรู้ และอื่นๆ การกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับศา
สนทูตที่อัลลอฮฺส่งมายังประชาชาติทั้งหมดกระนั้นหรือ !

อัลลอฮฺตรัสว่า

35 ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ ﴾

“และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นความ
เมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย”

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾

36 ﴿ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ ﴾

“และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและ
เป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย แต่ว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้”

- ประเด็นที่สามสิบเก้า: ชื่ออะฮฺลือว่าหะดีษฆะมาะดีรคุม³⁷
เป็นตัวบทหลักฐานสำคัญยิ่งที่บ่งชี้ว่าตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺเป็นของ

¹ สูเราะฮฺ อัลอันบิยาฮ์ อายะฮฺ 107

¹ สูเราะฮฺ สะบะอ์ อายะฮฺ 28

¹ **ฆะมาะดีรคุม** เป็นชื่อสถานที่ที่ตั้งอยู่ระหว่างมักกะฮฺกับมะดีนะฮฺ ตั้งอยู่ใกล้บริเวณญุฬะฮฺ
ซึ่งท่านนบี คือลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิมได้แวะลงพักในการเดินทางกลับจากการทำหัจญ์
วะด้อของท่าน ส่วนความหมายของหะดีษฆะมาะดีรคุมก็คือ หะดีษที่ท่านนบี คือลลัลลอ
ฮฺอะลัยฮิวะสัลลิมได้ประกาศในวันนั้นว่า ﴿مَنْ كُنْتُ مَوْلَا فَعَلِيٌّ مَوْلَا﴾ “ผู้ใดมีฉันเป็นผู้นำ
ดังนั้นอัลลีคือผู้นำของเขาด้วย” (ผู้แปล)

ท่านอาลี บิน อบีฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จึงเกิดคำถามว่า แล้วท่านอาลีได้นำหะดีษบทดังกล่าวเป็นหลักฐานเพื่อยืนยันสิทธิการเป็นเคาะลีฟะฮ์ของท่านต่อหน้าท่านอับูบักรและเศาะหาบะฮ์ท่านอื่นๆหรือไม่? หากเราเชื่อตามข้อโต้แย้งว่าเหตุผลที่ท่านอาลีไม่พูดเพราะท่านถูกสั่งใช้ให้เงียบต่อทุกสิ่งที่ท่านประสบ ถ้าเช่นนั้นเพราะเหตุใดท่าน สัลมาน อับูซัร มิกดาด อัมมาร และเศาะหาบะฮ์ท่านอื่นๆที่ซื่อสัตย์ถือว่าเป็นผู้ให้การสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับท่านอาลี จึงนิ่งเงียบและไม่ช่วยชี้แจงให้เศาะหาบะฮ์ท่านอื่นได้ทราบถึงสิทธิอันชอบธรรมของท่านอาลี? หรือว่าพวกเขาเหล่านั้นก็ถูกสั่งไม่ให้พูดและนิ่งเงียบต่อทุกสิ่งทีประสบกับท่านอาลีเช่นเดียวกัน?

- **ประเด็นที่สี่สิบ:** จุดยืนของซื่อสัตย์ที่มีต่อท่านหะสัน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เป็นจุดยืนในทางลบและไม่เป็นมิตร สืบเนื่องมาจากการสละตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ของท่านหะสันให้แก่ท่านมูอาวิยะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แต่พวกเขาที่ไม่สามารถกล่าวหาท่านหะสันได้ เนื่องจากว่าท่านเป็นหนึ่งในห้าคนที่รวมอยู่ใต้ผ้าคลุม (ในหะดีษกิสาอ์) ซึ่งหากพวกเขาให้ร้ายท่านก็เท่ากับว่าพวกเขาได้ทำลายหลักฐานที่ว่า บรรดาผู้อยู่ใต้ผ้าคลุมเป็นผู้ที่มะอศูม (ได้รับการคุ้มครองจากความผิดบาปทั้งหลาย) แต่พวกเขาได้เผยแพร่ความแค้นและตอบโต้ต่อการกระทำของท่านหะสันอย่างชัดเจนต่อเชื้อสายของท่าน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ด้วยการกีดกันอะฮ์ลุลบัยต์ที่มาจากเชื้อสายของท่านหะสันทั้งหมดจากการเป็นผู้นำ (อิหม่าม) และ

กำหนดผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอิหม่ามไว้ในอะฮฺลุลบัยต์ที่มาจากเชื้อสายของท่านหุเสนเท่านั้น จนกระทั่งบางคนในหมู่พวกเขาถึงกับกล่าวว่า “บรรดาลูกหลานของหะสัน บิน อาลี ได้กระทำการต่างๆที่น่ารังเกียจ และไม่ถือว่าเป็นการเสแสร้งปกปิด”³⁸

- **ประเด็นที่สี่สิบเอ็ด:** แหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของชีอะฮฺต่างระบุว่า เคารพกรรมใดๆจะไม่อย่างกรายและประสบกับบรรดาอิหม่ามของพวกเขา เว้นแต่ด้วยการเลือกหรือด้วยความเต็มใจของพวกเขาเอง และพวกเขาจะไม่สิ้นชีวิตนอกรอกจากด้วยการเลือกที่จะตายหรือด้วยความเต็มใจของเขา

อัลกุไลนีย์ได้ระบุไว้ในหนังสืออัลกาฟีย์ว่า

«أَنَّ الْأَئِمَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ يَعْلَمُونَ مَتَى يَمُوتُونَ، وَأَنَّهُمْ

لَا يَمُوتُونَ إِلَّا بِاخْتِيَارٍ مِنْهُمْ»

“แท้จริงบรรดาอิหม่ามจะรู้ว่าพวกเขาจะสิ้นชีวิตเมื่อใด และพวกเขาจะไม่สิ้นชีวิตนอกรอกจากด้วยการเลือกหรือความเต็มใจของพวกเขา”³⁹

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว พวกเขาใช้หลักการตะกียะฮฺเพื่อประโยชน์อันใดกัน ?

³⁸ ตันกีหฺ อัลมะกอล เล่ม 3 หน้า 142

³⁹ ดู อัลกุลญินีย์, อุศูล อัลกาฟีย์ เล่ม 1 หน้า 258, อัลหุรร์ อัลอามิลีย์, อัลฟุศูล อัลมุฮิมมะฮฺ หน้า 155

- ประเด็นที่สี่สิบสอง: แท้จริงแล้ว ตะกียะฮฺ (การแสดงออกที่ตรงข้ามกับความเป็นจริง) กับอิศมะฮฺ (ความบริสุทธิ์จากความผิดบาป) ไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ เพราะการตะกียะฮฺคือการนิ่งเงียบจากความถูกต้องหรือการนิ่งเงียบจากสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งเท่ากับเป็นการตำหนิในเรื่องของอิศมะฮฺ เช่นเดียวกับการตะกียะฮฺเป็นการกระทำที่ขัดกับตัวบทหลักฐานในอัลกุรอานและสุนนะฮฺ และขัดกับที่มีรายงานจากวงศ์วานของท่านนบี (อะฮฺลุลบัยต์) ที่ส่งเสริมให้อดทนยามที่ประสบกับการทดสอบ และยืนหยัดบนหลักการแห่งสัจธรรม ถึงแม้จะต้องประสบกับเคราะห์กรรมที่ใหญ่หลวงก็ตาม ดังมีรายงานจากท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮูอันฮุ ท่านกล่าวว่า

كَيْفَ أَنْتُمْ وَرَمَانٌ قَدْ أَظْلَكَكُمْ؟ تَعَطَّلَ فِيهِ الْحُدُودُ وَيَتَّخِذُ
 الْمَالَ فِيهِ دَوْلًا، وَيُعَادِي فِيهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ، وَيُوَالِي فِيهِ أَعْدَاءَ
 اللَّهِ؟، قُلْنَا: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَإِنْ أَدْرَكْنَا ذَلِكَ الزَّمَانَ
 فَكَيْفَ نَصْنَعُ؟ قَالَ: كُونُوا كَأَصْحَابِ عَيْسَى عَلَيْهِ
 السَّلَامُ نُسِرُوا بِالْمُنَاشِيرِ، وَصَلَبُوا عَلَى الْخَشَبِ. مَوْتُ فِي
 طَاعَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ مِنْ حَيَاةٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ⁴⁰

“พวกท่านจะเป็นเช่นไร ในห้วงเวลาที่จะมาประสบกับพวกท่าน (ซึ่งเป็นช่วงเวลา) กฎเกณฑ์ของศาสนาถูกเพิกเฉย ใช้ทรัพย์สินเป็นสิ่งกอบโกย เป็นศัตรูกับบรรดาผู้เป็นที่รักของอัลลอฮฺ

⁴⁰ อัลมะหมุดียฺ, นะฮฺญฺ อัสสะฮาดะฮฺ เล่ม 2 หน้า 639

และเป็นมิตรกับบรรดาศัตรูของอัลลอฮฺ ? พวกเขาบอกว่า โอ้ ท่านอะมีรุลมุอมีนีน หากว่าพวกเราทันกับช่วงเวลาดังกล่าว แล้วเราจะทำอะไร ? ท่านอาลีตอบว่า พวกท่านจงเป็นดั่งสหายของ มุซา อะลัยฮิสสลาม ถูกฆ่าด้วยเลื่อย ถูกชิงด้วยไม้กางเขน การตายในการภักดีต่ออัลลอฮฺนั้นย่อมประเสริฐกว่าการมีชีวิตอยู่ด้วยการฝ่าฝืนพระองค์”

- **ประเด็นที่สี่สิบสาม:** เมื่อการตะกียะฮฺมีสถานะ (ที่สำคัญ) ตามที่แหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของชีอะฮฺได้กล่าวเอาไว้ จึงเกิดข้อสงสัยว่า แล้วเพราะเหตุใดท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام จึงไม่นำมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆที่เลวร้าย แต่กลับมีรายงานจากท่านเราะฮ์ลุลลอฮฺ คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ว่าทันทีที่ท่านนบีนบีน คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ได้รับการประทานอายะฮฺ

41 ﴿وَإِنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾

“และเจ้าจงตักเตือนวงศ์วานญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด”

ท่านได้ป็นขึ้นไปยังบนเนินเขาเศาะฟา และร้องเรียกขานกุเรชอย่างเปิดเผยในช่วงเวลากลางวัน เช่นเดียวกับที่ท่านได้ร้องตะโกนอย่างสุดเสียงในวันหุญัยน์ ในขณะที่ท่านพุ่งเข้าหาศัตรูเพียงลำพัง ว่า

“ฉันคือศาสนทูตที่ไม่ได้โกหก ฉันเป็นบุตรอับดุลมุตตอลิบ”

41 สุเราะฮฺ อัจซุอะรออ์ อายะฮฺ 214

ถามว่า ในสถานการณ์เช่นนี้ไม่เป็นการสมควรกว่าหรือที่ท่านเราะฮูล คือลัลลออูลัยฮวะสลัลัม จะใช้หลักการตะกียะฮ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติไว้แก่ท่าน ? เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวท่านและเศาะหาบะฮ์ต้องเผชิญกับความสูญเสียและความยากลำบาก ?

เช่นเดียวกับท่านหุเสน เราะฮิยัลลอฮูอันฮุ เพราะเหตุใดท่านจึงไม่ใช้หลักการตะกียะฮ์ด้วยการ (แสร้ง) ยอมรับการตัดสินของอิบน์ซุบัยฮ์ เพื่อปกป้องเลือดเนื้อของท่าน และเลือดเนื้อวงศ์วานของท่าน ตลอดจนสหายนานอื่นที่ร่วมเดินทางพร้อมกับท่าน ?

- **ประเด็นที่สี่สิบสี่:** ในตำราของชีอะฮ์มีการรายงาน (ในประเด็นเดียวกัน) ที่ขัดแย้งกันเป็นจำนวนมากจากบรรดาอิหม่ามของพวกเขา (โดยเฉพาะ) ในเรื่องของการปฏิบัติ (ปัญหาด้านฟิกฮ์) บางครั้งอิหม่ามกล่าวว่า ข้อตัดสินในเรื่องนี้คือไม่อนุญาต (หะรอหม) บางครั้งกล่าวว่า ไม่ควร (มักรูฮ) และบางครั้งกล่าวว่า อนุญาต (มุบาห) เป็นต้น และเมื่อมีคนถามชีอะฮ์ว่า นี่เป็นทัศนะที่ขัดแย้งกันไม่ใช่หรือ ? พวกเขาก็จะกล่าวว่า ที่อิหม่ามให้ทัศนะที่แตกต่างกันเช่นนั้น เพราะท่านใช้หลักการตะกียะฮ์ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีในหมู่ชาวมุสลิมทุกคนว่า การมีทัศนะที่ขัดแย้งกันปัญหาด้านฟิกฮ์นั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ไม่มีใครต่อว่าหรือตำหนิ ดังนั้นบรรดาอิหม่ามมีเหตุจำเป็นอันใด ทำไมจึงต้องให้คำชี้ขาดในปัญหาเดียวกันที่ขัดแย้งกันด้วย ภายใต้หลักการตะกียะฮ์ ?

- **ประเด็นที่สี่สิบห้า:** ในตำราที่น่าเชื่อถือของชีอะฮฺระบุว่า บรรดาอิหม่ามของพวกเขาจะไม่เสียชีวิตนอกจากด้วยการเลือกของพวกเขาเองหรือด้วยความเต็มใจของพวกเขา ดังมีรายงานต่อไปนี้

«أَنَّ الْأَئِمَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ يَعْلَمُونَ مَتَى يَمُوتُونَ، وَأَنَّهُمْ

لَا يَمُوتُونَ إِلَّا بِاخْتِيَارٍ مِنْهُمْ»⁴²

“แท้จริงบรรดาอิหม่ามจะรู้ว่าพวกเขาจะสิ้นชีวิตเมื่อใด และพวกเขาจะไม่สิ้นชีวิตนอกจากด้วยการเลือกหรือความเต็มใจของพวกเขา”

และในเวลาเดียวกันตำราต่างๆเหล่านั้นกลับระบุว่า “ไม่มีอิหม่ามท่านใด นอกจากจะเสียชีวิตด้วยการถูกสังหาร หรือถูกวางยาพิษ”⁴³ เป็นไปได้หรือที่อิหม่ามจะเต็มใจเลือกวิธีการตายของท่านด้วยการถูกสังหาร ? การกระทำดังกล่าวมิใช่เป็นวิธีการฆ่าตัวตายประเภทหนึ่งที่ต้องห้ามดอกหรือ ?

- **ประเด็นที่สี่สิบหก:** ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ถูกสังหาร ในขณะที่ประชาชนทั้งหลายต้องการท่านเป็นที่สุด เนื่องจากความวุ่นวายที่เกิดขึ้นกับพวกเขา จึงเกิดคำถามขึ้นว่า ทำไมท่านอาลีจึงเลือกหรือเต็มใจที่จะถูกสังหาร อันเป็นเหตุให้ประชาชนต้องสูญเสียท่านไปในช่วงเวลาที่เขาต้องการพึ่งพาท่านเป็นอย่างมาก ? และผลจากการเสียชีวิตของท่านอาลี ทำให้ลูกท่านหะสันผู้

⁴² ดู อัลกุลัยนี, อุศูล อัลกาฟี เล่ม 1 หน้า 258, อัลฮามิลีย์, อัลฟูศูล อัลมุฮิมมะฮฺ หน้า 155

⁴³ บิหาร อัลอันวาร เล่ม 43 หน้า 364

เป็นทนายท ราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ยอมสละตำแหน่ง เคาะลีฟะฮ์ให้แก่
ท่านนุอาวียะฮุ ราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ซึ่งเป็นผู้ที่ชื้อะฮ์ถือว่าเป็นผู้นำ
แห่งการปฏิเศร และความหลงผิด ?

- **ประเด็นที่สี่สิบเจ็ด:** บรรดาตำราของชื้อะฮ์ได้กล่าวถึง
ความสามารถเหนือธรรมชาติของอาลิลบัยต์ (วงศ์วานของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลียะฮ์วะสัลลัม) ตัวอย่างเช่น หะสัน อัศคือฟฟาร
(เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 290) ได้ระบุในหนังสือของท่านที่ชื่อ (ปะศออิร อัลด
อะเราะฎาต) เช่นหัวข้อ : (บทว่าด้วยบรรดาอิหม่ามสามารถนำพา
ผู้ใดก็ตามที่พวกเขาประสงค์ให้ไปตกที่ใดบนพื้นแผ่นดินด้วยพลัง
ความสามารถที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้) และ (บทที่ว่าด้วยการชื้อกัอน
เมฆของอะมีรุลมุอิมีน และปีนบันไดขึ้นไปบนชั้นฟ้าและอวกาศ)
และ (บทที่ว่าด้วยคุณลักษณะของท่านเราะฮูล คือลัลลอฮุอะลียะ
วะสัลลัม และบรรดาอิหม่าม ในการมองเห็นที่เหนือมนุษย์ทั่วไป โดย
พวกเขาจะเห็นการงานต่างๆทั้งยามนอนและยามตื่น) และอื่นๆอีก
มากมาย หากว่าเรื่องราวดังกล่าวนั้นสัจจริง จึงเกิดข้อสงสัยว่า แล้ว
เพราะเหตุใดพวกเขาจึงไม่ทำให้ทุกขัภัยต่างๆแผ้วผ่านจากตัวของ
พวกเขา ตัวอย่างเช่น ท่านอาลี ราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ถูกลอบสังหาร
และท่านหุเสน ราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ครอบครัวยของท่าน ถูกสังหารต่อ
หน้าต่อตา ในเมื่อท่านหุเสนมีความสามารถพิเศษเหนือธรรมชาติ
ตามที่ตำราเหล่านั้นได้ระบุไว้ แล้วทำไมท่านจึงไม่ สกัดลูกธนูไม่ให้
พุ่งไปยังคอหอยของลูกน้อยที่ถูกสังหารภายใต้อ้อมกอดของท่าน?
ความเป็นจริงคือ วงศ์วานของท่านนบี (อาลิลบัยต์) นั้น ไม่มีผู้ใด

ปฏิเสธในเรื่องความประเสริฐของพวกเขา และไม่มีใครกล่าวพาดพิงว่าพวกเขามีความสามารถที่เหนือธรรมชาติ

- **ประเด็นที่สี่สิบแปด:** ซีอะฮฺได้จำกัดความของคำว่า “อิหม่าม” ว่า “คือบุคคลที่เป็นผู้นำสูงสุด ทั้งในเรื่องของศาสนาและทางโลกในฐานะเป็นตัวแทนของนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม”⁴⁴ จึงเกิดคำถามว่า คำจำกัดความข้างต้นสอดคล้องกับตำแหน่งของอิหม่ามมะฮฺดีผู้เร้นลับหรือไม่ ?

- **ประเด็นที่สี่สิบเก้า:** หะดีษเกี่ยวกับอิหม่ามมะฮฺดีระบุว่า “หากโลกนี้ไม่เหลือเวลานอกจากเพียงแค่วันหนึ่ง อัลลอฮฺย่อมต้องยืดเวลาของวันนั้นให้ยาวนานจนกระทั่งพระองค์ได้ทรงบังเกิดชายคนหนึ่งจากวงศ์วานของฉัน ซึ่งชื่อของเขาจะพ้องกับชื่อของฉัน และชื่อบิดาของเขาก็จะพ้องกับชื่อบิดาของฉัน”⁴⁵ และเป็นที่ยอมรับกันดีว่าท่านเราะฮฺสุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มีชื่อ มุฮัมมัด บินอับดุลละฮฺ ส่วนอิหม่ามมะฮฺดีของซีอะฮฺ กลับชื่อว่า มุฮัมมัด บิน หะสัน ! และนี่คือปัญหาใหญ่ !

⁴⁴ อัลมุฟิต, อันนุกัต อัลออดิโกดิยะฮฺ หน้า 39

⁴⁵ บันทึกโดยอบูดาวูด เล่ม 4 หน้า 106, และอัลบานียัดตสันว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮิห์ในเศาะฮิห์ อัลญะมิอฺ เลขที่ 5180 ซีอะฮฺใช้หะดีษข้างต้นเป็นหลักฐานอ้างอิงการมีตัวตนของอิหม่ามมะฮฺดีและกลับมีปัญหานั้นเรื่องชื่อของชื่อบิดาที่ไม่ตรงกัน

- **ประเด็นที่ห้าสิบ:** ชีอะฮ์กล่าวว่า สาเหตุที่อิหม่ามคนที่สิบสองของพวกเขาซ่อนตัวอย่างเร้นลับ เพราะกลัวต่อบรรดาผู้อธรรม จึงเกิดคำถามว่า เพราะเหตุใดการซ่อนตัวดังกล่าวจึงยังคงดำเนินอยู่ ทั้งที่อันตรายต่างๆ ได้สลายสิ้นแล้ว ด้วยการกำเนิดรัฐชีอะฮ์ในยุคต่างๆ ของประวัติศาสตร์ เช่น รัฐอูบายดียีน (ฟาฏิมียีน) รัฐบุฎัยฮียีน รัฐเศาะฟะวียีน และสุดท้ายคือประเทศอิหร่านในปัจจุบัน ?

ถามว่า จนถึงปัจจุบัน ทำไมอิหม่ามมะฮฺดีจึงยังไม่ออกจากที่หลบซ่อน ในขณะที่ชาวชีอะฮ์สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ท่าน และสามารถให้การคุ้มครองแก่ท่านในประเทศของพวกเขา ? โดยที่พวกเขาจะมีจำนวนเป็นล้านๆ และพร้อมที่จะสละชีวิตเพื่อปกป้องทั้งเข้าและเย็น..

- **ประเด็นที่ห้าสิบเอ็ด:** ชีอะฮ์เชื่อว่า เมื่ออิหม่ามมะฮฺดีของพวกเขาปรากฏตัว ท่านจะปกครองด้วยบัญญัติและกฎหมายของวงศ์วานดาวูด !!! จึงเกิดคำถามว่า แล้วบทบัญญัติหรือชะรีอะฮ์ของท่านนบี มุฮัมมัด คือลลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ที่มายกเลิกบทบัญญัติของบรรดานบีก่อนหน้านี้ท่าน ไปอยู่ที่ไหน ?

- **ประเด็นที่ห้าสิบสอง:** เพราะเหตุใดหรือ เมื่ออิหม่ามมะฮฺดีของชีอะฮ์ปรากฏตัว ท่านจึงได้ประนีประนอมกับยิว และคริสเตียน และทำสงครามกับชาวอาหรับและเผ่ากูเรซ? ถามว่า ท่านเราะฮ์สุลคือลลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ไม่ได้เป็นชาวอาหรับที่มาจากเผ่ากูเรซอย่างนั้นหรือ ? เช่นเดียวกับบรรดาอิหม่าม ตามที่ชีอะฮ์ได้กล่าวอ้าง?

- **ประเด็นที่ห้าสิบสาม:** ซืออะฮฺได้รายงานจากท่านญะอฺฟัร อัศศอดิก ท่านกล่าวว่า: “ผู้ที่จะดำเนินการเรื่องนี้ (หมายถึงการปกครองในช่วงสุดท้าย) เป็นชายคนหนึ่ง ซึ่งจะไม่มีใครเรียกขานท่านด้วยกับชื่อจริงของท่าน (หมายถึงเรียกชื่อชายคนนั้นว่า มุฮัมมัด) เว้นแต่ว่า ชายผู้นั้นจะเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา”⁴⁶

ซืออะฮฺได้รายงานจากออบีมุฮัมมัด หะสัน อัลอัศเกาะรียฺ ว่า ท่านได้กล่าวแก่มารดาของอิหม่ามมะฮฺดี (หมายถึงภรรยาของท่าน) ว่า “เธอจะตั้งครรภ์เป็นผู้ชาย และชื่อของเขา คือมุฮัมมัด และเขาคืออัลกออิม (อิหม่าม) ต่อจากฉัน...”⁴⁷

รายงานทั้งสองบทข้างต้นไม่เป็นที่ขัดแย้งกันดอกหรือ ? ครั้งหนึ่งพวกเขา กล่าวว่า “ผู้ใดที่เรียกขานด้วยชื่อของเขา (ว่าโอมุฮัมมัด) เขาผู้นั้นจะเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และครั้งหนึ่ง พวกเขา กล่าวว่า หะสัน อัลอัศเกาะรียฺ ตั้งชื่อหรือเรียกเขาว่า มุฮัมมัด ?

- **ประเด็นที่ห้าสิบสี่:** บรรดานักวิชาการของซืออะฮฺอ้างว่า ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮา ถูกเหยียดหยาม และถูกทำร้ายจนกระดูกซี่โครงหัก และแท้งลูกที่มีชื่อว่า มุหฺลิสิน ! จึงเกิดคำถามว่า ในช่วงเหตุการณ์ดังกล่าว ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ ผู้ที่ได้รับสมญาว่า “อัลกัรรอร” (ผู้ที่ตอบโต้ที่ฉับไว) ไปอยู่ที่ไหน? (ทำไมถึงปล่อยให้ภรรยาสุดที่รักของท่านถูกกระทำทารุณ ?) ชายฉกรรจ์

⁴⁶ อัลอันวาร อันนะอุมานียะฮฺ เล่ม 2 หน้า 53

⁴⁷ อัลอันวาร อันนะอุมานียะฮฺ เล่ม 2 หน้า 55

ตระกูลฮาซิม ผู้เป็นผู้นำชาวอาหรับและชาวเทศ และเป็นชนเผ่าที่กล้าหาญที่สุด ทั้งในสมัยญาฮีลียะฮฺและในสมัยอิสลาม พวกเขาไปอยู่ที่ไหน? เช่นเดียวกับบรรดาผู้สนับสนุนท่านอาลี เช่น ท่าน อับูซัร ท่านสลัมาน ท่านมิกดาด และเศาะหาบะฮฺและเครือญาติท่านอื่นๆ พวกเขาไปอยู่ที่ไหน? (ทำไมไม่ไปช่วยปกป้องท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ?)

- **ประเด็นที่ห้าสิบห้า:** ซีอะฮฺอ้างว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام ได้แจ้งให้ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ทราบแล้วเกี่ยวกับสิ่งที่จะประสบกับท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แต่ท่านนบีสั่งกำชับให้ท่านอาลีนิ่งเงียบเสีย (ห้ามไม่ให้ตอบโต้) ต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้น และในอีกสถานการณ์หนึ่ง ทั้งแหล่งอ้างอิงของ ซีอะฮฺ และแหล่งอ้างอิงของอะฮฺลุลสุนนะฮฺ ต่างระบุว่า ท่านนบี คืออัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام รู้สึกโกรธ และได้กล่าวปราศรัยต่อหน้าผู้คน เพียงเพราะท่านได้ยินว่าท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ประสงค์จะแต่งงานกับบุตรของอับดุลมุฮัมมัด ท่านกล่าวว่า

«وَأَنَّ فَاطِمَةَ بَضْعَةٌ مِنِّي وَإِنِّي أكرُهُ أَنْ يَسُوءَهَا»

“แท้จริงฟาฏิมะฮฺเป็นส่วนหนึ่งของฉัน และฉันไม่ชอบให้ใครทำไม่ดีต่อนาง (ทำให้นางต้องโกรธกริ้ว)”⁴⁸ เพื่อเป็นการรักษาความรู้สึก (หรือความเจ็บปวด) ของฟาฏิมะฮฺ

จะเป็นไปได้หรือที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام สั่งใช้ให้ท่านอาลีเพิกเฉยต่อกรณีที่ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ

⁴⁸ บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ เลขที่ 3729, และมุสลิม เลขที่ 2449

เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ถูกทำร้ายและหมายเอาชีวิต! ขณะเดียวกัน ท่านกลับสั่งกำชับห้ามไม่ให้ท่านอาลีแต่งงานกับหญิงอื่น ซึ่งเป็นที่ สิ่งที่น่ามั่งคั่งสำหรับท่าน เพื่อเป็นการรักษาความรู้สึกของท่านหญิง ฟาฏิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ที่จริงคำอ้างของชีอะฮฺที่ว่า ท่านเราะสุลุลลอฮฺ คือลั้ลลอลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม สั่งกำชับไม่ให้ท่านอาลี ปกป้องครอบครัวและ เกียรติศักดิ์ศรีของพวกเขา เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะ เป็นชะรีอะฮฺ (บทบัญญัติ) หรือด้านสติปัญญา เพราะท่านนบี คือลั้ลลอลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สั่งใช้ให้ประชาชาติของท่านปกป้อง ทรัพย์สิน และครอบครัว ท่านกล่าวว่า

«مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ، أَوْ

دُونَ دَمِهِ، أَوْ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ»⁴⁹

“ผู้ใดถูกฆาตกรรมเนื่องจากปกป้องทรัพย์สินของตัวเอง เขา ผู้นั้นคือผู้ที่ตายชะฮีด และผู้ใดถูกฆาตกรรมเนื่องจากปกป้อง ครอบครัวของตัวเอง หรือปกป้องชีวิตของตัวเอง หรือปกป้อง ศาสนาของตัวเอง เขาผู้นั้นคือผู้ที่ตายชะฮีด”

ในส่วนของตำราชีอะฮฺ หะดีษข้างต้นได้ถูกถ่ายทอดด้วย สำนวนที่หลากหลาย ในจำนวนนั้น คือ

⁴⁹ สุนัน ออบูดาวูด เลขที่ 4772 และอัลบานีย์ตัดสินว่า เสาะฮิห

«عَنْهُ ﷺ: مَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ ظُلْمًا فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ
دُونَ مَالِهِ ظُلْمًا فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ جَارِهِ ظُلْمًا فَهُوَ
شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ فِي ذَاتِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَهُوَ شَهِيدٌ»⁵⁰

“มีรายงานจากท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า ผู้ใดถูกฆาตกรรมเพื่อปกป้องครอบครัวเนื่องจากการถูกอธรรม เขาผู้นั้นคือผู้ที่ตายชะฮีด และผู้ใดถูกฆาตกรรมเพื่อปกป้องทรัพย์สินเนื่องจากการถูกอธรรม เขาผู้นั้นคือผู้ที่ตายชะฮีด และผู้ใดถูกฆาตกรรมเพื่อปกป้องเพื่อนบ้านเนื่องจากการถูกอธรรม เขาผู้นั้นคือผู้ที่ตายชะฮีด และผู้ใดถูกฆาตกรรมเนื่องจากปกป้องอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง เขาผู้นั้นคือผู้ที่ตายชะฮีด”

ดังนั้น จึงเป็นไปได้หรือที่ท่านเราะสูลลอลฮฺ คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม สั่งใช้ให้ชาวมุสลิมทุกคนปกป้องทรัพย์สินและบรรดาภรรยาของพวกเขา แต่ท่านกลับสั่งกำชับท่านอาลี เราะฎียัลลอฮฺอันฮฺ ไม่ให้ปกป้องสมาชิกครอบครัวที่ประเสริฐที่สุดที่อัลลอฮฺได้กำหนดไว้สำหรับท่านเราะสูล นั่นคือท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ผู้เป็นผู้นำของบรรดาสตรีในสวนสวรรค์ กระนั้นหรือ? ยิ่งกว่านั้น ประชาชาติของนบีมุฮัมมัด คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ถูกสั่งใช้ให้ปกป้องบรรดาสตรีชาวมุสลิมทั้งหมด ทั้งนี้ ผู้ที่สมควรจะได้รับการ

⁵⁰ มุฮัมมัด อรัรชะฮฺรียฺ, มีซาน อัลอิกมะฮฺ เล่มที่ 5 หน้าที่ 121, อัลมัจลียฺ, บิหาร อัลอันวาร เล่มที่ 10 หน้าที่ 364, มุสนัดอรัรฎอ เล่มที่ 3 หน้าที่ 498 และตำราอ้างอิงสมัยใหม่ของชีอะฮฺอีกมากมาย

ปกป้องเป็นลำดับแรกก็คือ บรรดาสตรีในครอบครัวของท่านนบี
คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม

- ประเด็นที่ห้าสิบหก: (ปัญหาที่ดินพะดัก)

แหล่งอ้างอิงชีอะฮ์มีความขัดแย้งในข้อเท็จจริงกรณีการ
เรียกร่องกรรมสิทธิ์และสิทธิในที่ดินพะดักของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์
เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮา แหล่งอ้างอิงบางเล่มระบุว่า ท่านหญิง
ฟาฏิมะฮ์ เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮา ได้เรียกร่องในฐานะลูกสาวที่มีสิทธิ์
รับสืบทอดมรดกของท่านบิดา แต่เป็นที่น่าประหลาดใจในปัญหา
พิภพของชีอะฮ์ ซึ่งระบุว่า ผู้หญิงไม่มีสิทธิ์รับมรดกในทรัพย์สิน
ประเภทอสังหาริมทรัพย์ โดยอัลกุลัยนีย์ได้วางบทเฉพาะเกี่ยวกับ
สิทธิในการรับมรดกของสตรีในหนังสือ อัลกาฟี๋ ในหัวข้อ
“ผู้หญิงไม่มีสิทธิ์รับสืบทอดมรดกประเภทอสังหาริมทรัพย์” แล้ว
เขาได้อ้างคำพูดของท่านอบูญะอ์ฟรว่า

⁵¹ «النِّسَاءُ لَا يَرِثْنَ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا مِنَ الْعِقَارِ شَيْئًا»

“บรรดาสตรีจะไม่ได้รับสืบทอดมรดกจากที่ดิน และสิ่งปลูก
สร้างแต่อย่างใด”

อ็ฏตุสัยได้บันทึกในหนังสือ (อัตตะฮ์ซิบ)⁵² จากมุยซซัร เขา
กล่าวว่า “ฉันได้ถามท่านอบูอับดุลลาฮ์เกี่ยวกับสตรีว่า พวกนางมี
สิทธิใดบ้างในเรื่องมรดก ? ท่านตอบว่า

⁵¹ อัลกุลัยนีย์, ฟุร่อ อัลกาฟี๋ เล่ม 7 หน้า 127

⁵² ตะฮ์ซิบ อัลลอะฮกาม เล่ม 9 หน้า 254

«هُنَّ قِيَمَةُ الطُّوبَى وَالْبِنَاءِ وَالْخَشَبِ وَالْقَصَبِ، فَأَمَّا
الْأَرْضُ وَالْعِقَارُ فَلَا مِيرَاثَ هُنَّ فِيهِنَّ»

“สำหรับพวกนางมีสิทธิในค่าของก้อนอิฐ สิ่งก่อสร้าง ไม้ และอ้อย ส่วนผืนดิน อสังหาริมทรัพย์ พวกนางไม่มีสิทธิรับมรดกจากสิ่งทั้งสอง”

ส่วนแหล่งอ้างอิงอีกจำนวนหนึ่งระบุว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้มอบให้เป็นทาน (เศาะตะเคาะฮฺ) แก่ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฮิฎัลลอฮุอันฮา

มีรายงานจากอบีอับดิลลาฮฺ อะลัยฮิสสลาม ท่านกล่าวว่า “เมื่อท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เสียชีวิตลง และท่านอบูบักร์ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺแทนท่าน เราะฮิฎัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เขาได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปหาตัวแทนของท่านหญิงฟาฏิมะฮฺที่ผู้ดูแลที่ดินพะดัก และจับตัวแทนที่ดูแลสวนพะดักคนนั้นออกจากที่ดินดังกล่าว ดังนั้น ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ จึงได้ไปหาท่าน อบูบักร์ และกล่าวว่า “โอ้อบูบักร์ ท่านอ้างว่าเป็นเคาะลีฟะฮฺ (ตัวแทน) ของบิดาฉัน และท่านได้ขึ้นนั่งตำแหน่งแทนบิดาของฉัน แล้วท่านก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปหาตัวแทนของฉัน แล้วจับเขาออกจากสวนพะดัก ทั้งที่ท่านก็ทราบดีว่า ที่ดินผืนนั้น ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บริจาคเป็นทานให้แก่ฉันแล้ว และฉันก็มีสักขีพยานที่รู้เห็น” ท่านอบูบักร์จึงตอบว่า “แท้จริงท่านนบี คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะไม่ถูกสืบทอด

มรดก” ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺจึงกลับไปหาท่านอาลี ผู้เป็นสามีอะลีย อิสรสลาม และได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ท่านอาลีได้รับรู้ ท่านอาลี จึงกล่าวว่า “เธอจงกลับไปหาอนุบักร์อีกครั้ง และจงกล่าวแก่เขาว่า “ท่านอ้างว่าท่านนบี คืออลัลลอฮฺอะลียฮฺวะสัลลัม ไม่ถูกสืบทอดมรดก ทั้งที่ท่านนบีสุลัยมานก็รับสืบทอดมรดกจากนบีดาวิด และนบียะฮยา ก็รับสืบทอดมรดกจากนบีชะกะรียา แล้วเพราะอะไรฉันจึงไม่สามารถรับสืบทอดมรดกจากบิดาของฉัน”⁵³

เรื่องราวข้างต้น มีความขัดแย้งกันอย่างชัดเจน โดยช่วงแรกระบุว่าที่ดินพะดักเป็นคำสั่งเสียที่ท่านเราะฮฺลุ คืออลัลลอฮฺอะลียฮฺวะสัลลัมได้มอบให้แก่ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮา และคำพูดของอนุบักร์ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ ที่ได้กล่าวตอบแก่ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺว่า “แท้จริงท่านนบี คืออลัลลอฮฺอะลียฮฺวะสัลลัม จะไม่ถูกสืบทอดมรดก” ต่อมาท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ก็กลับไปทบทวนกับท่านอนุบักร์ในเรื่องดังกล่าวอีกครั้ง และคำพูดของท่านหญิงฟาฏิมะฮฺที่ว่า “แล้วเพราะอะไรฉันจึงไม่สามารถรับสืบทอดมรดกจากบิดาของฉัน ?” ซึ่งเป็นการสนทนาในประเด็นของมรดก ? ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺไม่มีความสามารถหรือที่จะกล่าวกับท่านอนุบักร์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ ว่า “ฉันกำลังพูดกับท่านประเด็นการสั่งเสีย แต่ท่านกลับพูดในประเด็นมรดก มันใช่ประเด็นเดียวกันไหม !?”

---

⁵³ อัลมุฟิต, อัลอิกติศอศ 53/1

- ประเด็นที่ห้าสิบเจ็ด: ในเมื่อที่ดินพะดักเป็นทรัพย์สินที่ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้มอบให้แก่ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮา จึงเกิดคำถามว่า แล้วบุตรของท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อีกคนที่ชื่ออุมมุกุลซุม มีส่วนในการรับมรดกที่ดินร่วมกับท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ด้วยหรือไม่? เพราะว่า ในช่วงที่อัลลอฮ์ได้ประทานชัยชนะแก่ท่าน เราะฮ์สุล คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยการพิชิตแผ่นดินพะดัก และค็อยบَّر ท่านหญิงอุมมุกุลซุม ยังมีชีวิตอยู่ และนางได้เสียชีวิตในเดือนชะอฺบาน ปีฮิจเราะฮ์ที่ 9 จึงเกิดคำถามว่า เป็นที่อนุญาตสำหรับท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้ปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างลูกๆของท่านหรือไม่? ในขณะที่ท่านเราะฮ์สุล คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นผู้กล่าวเองว่า

⁵⁴ «فَإِنْ لَمْ أَعِدْ فَمَنْ يَعِدْ»

“หากฉันไม่มีความยุติธรรมแล้วจะมีใครอีกเล่าที่จะมีความยุติธรรม”

นุอฺมาน บิน บะซ็ีรเล่าว่า แท้จริงบิดาของเขาได้พาเขาไปหาท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วกล่าวว่า “แท้จริงฉันได้มอบทาสผู้นี้ให้เป็นของขวัญแก่บุตรชายของฉัน” ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงถามขึ้นว่า “ท่านได้มอบทาสแก่ลูกๆของท่านทุกคนหรือไม่?” บิดาของเขา

⁵⁴ อัลมััจลิสีย์, บิหาร อัลอันวาร เล่ม 22 หน้า 220, และดู เศาะฮิหฺ อัลบุคอรีย์ เลขที่ 3150, เศาะฮิหฺมุสลิม เลขที่ 1062

ตอบว่า “ไม่ใช่ทุกคน” ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นท่านก็จงเอาคืนกลับไป”⁵⁵

ในสำนวนของอีกรายงานหนึ่ง ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวความว่า “พวกท่านจง ยำเกรงอัลลอฮ์ และจงมีความยุติธรรมระหว่างลูกๆของพวกท่าน” ดังนั้นบิดาของนุอฺมานจึงกลับไปและได้ขอคืนของขวัญที่เขาได้มอบให้แก่ลูก”⁵⁶

และในสำนวนของอีกรายงานหนึ่ง ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวความว่า “ถ้าเช่นนั้น ท่านก็จงอย่าให้ฉันรับรู้ เพราะฉันจะไม่รับรู้ในสิ่งที่เป็นไม่เป็นธรรม.”⁵⁷

เป็นไปได้หรือที่ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะห้ามไม่ให้ประชาชนชาติของท่านกระทำสิ่งหนึ่ง แล้วท่านกลับกระทำสิ่งนั้นเอง ? ท่านเราะสุลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กระทำสิ่งใดบ้างที่ถือว่าที่เป็นการอธรรมระหว่างลูกๆของท่าน ?

- **ประเด็นที่ห้าสิบแปด:** ท่านอาลีได้ทำอะไรกับที่ดินพะดักบ้าง หลังจากที่ท่านได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์? ท่านได้แบ่งที่ดินพะดักให้แก่ทายาทของฟาฏิมะฮ์หรือไม่? หรือว่าปล่อยมันไว้อยู่เหมือนเดิม ดังที่ท่านอับบักกร เราะฮิฎัลลอฮุอันฮุ ได้เคยปฏิบัติไว้ ?

---

⁵⁵ เศาะฮิหฺ อัลบุกอริยฺ เลขที่ 2586, เศาะฮิหฺมุสลิม เลขที่ 1623

⁵⁶ เศาะฮิหฺ อัลบุกอริยฺ เลขที่ 2587, เศาะฮิหฺมุสลิม เลขที่ 1623

⁵⁷ เศาะฮิหฺ อัลบุกอริยฺ เลขที่ 2650, เศาะฮิหฺมุสลิม เลขที่ 1623

- **ประเด็นที่ห้าสิบเก้า:** ซืออะฮ์อ้างว่า ไม่มีใครได้รวบรวม อัลกุรอานที่ถูกต้องและสมบูรณ์ดังที่ถูกประทานลงมา นอกจากท่านอาลี แต่ทว่าท่านได้ซุกซ่อนไว้ เพราะกลัวจะเกิดความวุ่นวาย และจะทำให้ผู้คนตกรุดด์ (ออกจากศาสนา) แต่ท่านอาลีกลับทำการต่อสู้อย่างได้การนำของท่านออบูบักร์เพื่อแก้ไขปัญหาที่สำคัญน้อยกว่านั้น ท่านไม่เคยเลยที่จะสนใจและคำนึงถึงความหวาดกลัวต่อการตกรุดด์ของผู้อื่น โดยที่ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เป็นหนึ่งในทหารแนวหน้าทำการปราบปรามบรรดาผู้ปฏิเสธการจ่ายซะกาต และหลังจากที่ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นเคาะลีฟะฮ์แล้ว ไม่ทราบที่ท่านได้นำอัลกุรอานฉบับสมบูรณ์และถูกต้องที่สุดซึ่งท่านได้เก็บรักษาไว้เพียงคนเดียวไปเปิดเผยให้สาธารณชนชาวมุสลิมได้รับทราบด้วยหรือไม่ ?

- **ประเด็นที่หกสิบ:** อาลีลบียัต (วงศ์วานของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ยังมีครอบครองคัมภีร์เล่มอื่นนอกเหนือจากอัลกุรอาน อันเป็นแหล่งที่มาของความรู้ต่างๆของพวกเขาอีกหรือไม่ ? เรื่องราวของคัมภีร์อื่นๆ ซึ่งถูกกล่าวไว้ในตำราและแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของซืออะฮ์มีความเป็นมาอย่างไรหรือ ? อาทิ มุศหัฟ ฟาฎิมะฮ์ อัลญามิอ เศาะฟียะฮ์ อันนามุส เศาะหีฟะฮ์ ซุอาบะตุ อัสเศฟ เศาะหีฟะฮ์อาลี อัลญัฟร (ถุ่ยามแห่งความรู้) คัมภีร์เตารอต อินญีล และชะบูร ?

- **ประเด็นที่หกสิบเอ็ด:** ซืออะฮ์ปฏิเสธว่า พวกเขาไม่ได้กล่าวหาอัลกุรอานว่ามีกรบิดเบียน พวกเขากล่าวว่า ข้อกล่าวหา

ดังกล่าวเป็นการใส่ไคล้พวกเขาของชาวอะลุสสุนนะฮฺ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ซีอะฮฺจะตอบอย่างไรต่อดัวบต่างๆ ที่มีบันทึกในตำราต่างๆ ที่น่าเชื่อถือของซีอะฮฺ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ ?

ท่านอบูอับดุลลาฮฺ กล่าวว่า (อัลลอฮฺกล่าวว่า):

«وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فِي وِلَايَةِ عَلِيٍّ وَوِلَايَةِ الْأَمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا» قَالَ: هَكَذَا نَزَلَتْ.

“และผู้ใดก็ตามที่เชื่อฟังอัลลอฮฺและเราะสุลของพระองค์ในการยอมรับการเป็นอิหม่ามของท่านอาลี และบรรดาอิหม่ามหลังจากเขา แท้จริงเขาผู้นั้นได้ประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่” ท่านกล่าวว่า “เช่นนั้นแหละที่โองการนี้ได้ถูกประทานลงมา”⁵⁸

ท่านอบูญะอ์ฟัร กล่าวว่า “ญิบรออีล อะลัยฮิสสลาม ได้นำโองการต่อไปนี้ลงมามอบแก่ท่านนบีมุฮัมมัด คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام

«بِسْمِ اللَّهِ اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِي عَلِيٍّ بِعِيًا»⁵⁹

“ช่างเป็นสิ่งที่เลวทรามยิ่ง สำหรับพวกที่ยอมขายตัวเอง (เพื่อความบันเทิงทางโลก) ด้วยการปฏิเสธต่อสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานแก่อาลี เนื่องจากความอิจฉาริษยา (ที่สุมอยู่ในจิตใจของพวกเขา)”

⁵⁸ อุศูล อัลกาฟี เล่ม 1 หน้า 414

⁵⁹ อุศูล อัลกาฟี เล่ม 1 หน้า 417

ท่านญาบิร กล่าวว่่า “ญิบรอลีล อะลัยฮิสสลาม ได้นำ โองการต่อไปนั้ลงมามอบแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสลัลัม

«وَأَنَّ كُتُبَكُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فِي عَلِيٍّ فَاتُوا
بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ»⁶⁰

“และหากพวกท่านยังคงสงสัยในสิ่งที่เราได้ประทานให้แก่ บ่าวของเราในเรื่องที่เกี่ยวกับอาลี ดังนั้นพวกท่านก็จงประพันมาสัก หนึ่งสุเราะฮ์ที่เหมือนกับสิ่งที่เราได้ประทานไว้”

อบูอับดิลลาฮฺ อะลัยฮิสสลาม กล่าวว่่า “ญิบรอลีลได้นำ โองการต่อไปนั้ลงมามอบแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสลัลัม

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آؤْتُوا الْكُتُبَ آمِنُوا بِنَا أَنزَلْنَا فِي عَلِيٍّ نُورًا مُبِينًا»⁶¹

“โอ้บรรดาผู้ที่ถูกประทานคัมภีร์ พวกท่านจงศรัทธาต่อสิ่งที่ เราได้ประทานลงมาเกี่ยวกับอาลี ซึ่งเป็นแสงสว่างอันแจ่มแจ้ง

มุฮัมมัด บิน สินาน ได้รายงานจากอรรีฎอ อะลัยฮิสสลาม ท่านอ่านว่่า

«كَبَّرَ عَلَى الْمَشْرِكِينَ بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ يَا مُحَمَّدُ
مِنْ وِلَايَةِ عَلِيٍّ»

⁶⁰ ซัรหฺ อูศูล อัลกาฟีย์ เล่ม 7 หน้า 66

⁶¹ อ่างแล้ว

“เป็นความผิดที่ใหญ่หลวงยิ่งสำหรับบรรดาผู้ตั้งภาคี (ที่ไม่ยอมรับ) ต่อการเป็นผู้นำของท่านอาลี ซึ่งท่านได้เรียกร้องพวกเขาสู่การยอมรับการเป็นผู้นำของอาลี โอ้มุฮัมมัด”

เช่นนี้แหละที่พบในคัมภีร์ฉบับบันทึกด้วยลายมือ (เมนูสคริปต์)⁶²

อบู अबดิลลาฮ อานว่า

«سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ، لِلْكَافِرِينَ بَوْلَايَةٍ عَلَيَّ لَيْسَ

لَهُ دَافِعٌ»

“ชายคนหนึ่งได้ทำทนายด้วยการลงโทษที่จะเกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอน คือการลงโทษสำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อการเป็นผู้นำของท่านอาลี สำหรับเขาแล้วไม่มีใครปกป้องจากการลงโทษได้)

แล้วอบู अबดิลลาฮ ก็กล่าวว่า “เช่นนี้แหละ ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ คือโองการที่ญิบรีลอะลัยฮิสสลามได้ประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม⁶³

- ประเด็นที่หกสิบสอง: ซี่อะฮ์ได้อ้างอิงหลักฐานการเป็นผู้นำของบรรดาอิหม่ามของพวกเขา ด้วยหะดีษชะเกาะลัยนฺ โดยอธิบายว่า ชะก้อลใหญ่ คืออัลกุรอาน ส่วนชะก้อลเล็ก คือบรรดาอิหม่ามของพวกเขา และผู้ใดไม่ได้ศรัทธาต่อบรรดาอิหม่ามตั้งที่

⁶² ซัรหฺ อุศูล อัลกาฟี เล่ม 5 หน้า 301

⁶³ อุศูล อัลกาฟี เล่ม 1 หน้า 422

ชีอะฮ์อิหม่ามสิบสองยี่ดืออ เขาผู้นั้นก็จะตกมรุตต์ (ตกศาสนา) และกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะการไม่ศรัทธาในความเป็นอิหม่ามของพวกเขาเท่ากับว่าเป็นการตำหนิในความเป็นมะอศุม (ผู้ไร้บาป) ของบรรดาอิหม่ามเหล่านั้น ส่วนผู้ที่ตำหนิชะกอลใหญ่ นั่นคือ อัลกุรอาน (ไม่ถือว่าเป็นผู้ที่ตกศาสนาและกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา) เพราะถือว่าเขาผู้นั้นเป็นมัจญ์ตะฮิด (ผู้วินิจฉัยปัญหาศาสนา) ที่ผิดพลาดและได้รับผลบุญ และด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ที่เป็นมรอนญิอ (ตำแหน่งผู้รู้ที่อยู่ในระดับมัจญ์ตะฮิด) ของพวกเขา เมื่อถูกถามเกี่ยวกับ (อันนูรีย์ อัญญอบรียี๊ และหนังสือของเขาที่ชื่อ “ฟิศลุล อัลคิฏออบ ฟิ บะยาน ตะหรีฟ กิตาบ ร็อบบิ อัลอรับบา” พวกเขาจึงตอบว่า “เขาเป็นผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่ ทำการวินิจฉัย แล้วผิดพลาด และเขาจะได้รับผลบุญ (สำหรับความพยายามในการวินิจฉัยของเขา) !!!

- **ประเด็นที่หกสิบสาม:** หากผู้ใดต้องการเป็นชีอะฮ์ ถามว่า เขาควรจะเลือกสังกัดแนวทางของมัซฮับใดในบรรดาแนวทางต่างๆ ของมัซฮับชีอะฮ์ที่มีมากมายและแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง? จะเลือกสังกัดตามแนวทางอิหม่ามสิบสอง หรือแนวทางอิสมาอิลียะฮ์ หรือแนวทางนุศ็อยรียะฮ์ หรือแนวทางซัยดียะฮ์ หรือแนวทางดรูซ ฯลฯ ซึ่งทุกกลุ่มและทุกแนวทางที่กล่าวมาล้วนกล่าวอ้างว่าเป็นแนวทางของอาลีลบัยต์ (วงศ์วานของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ทุกแนวทางต่างยอมรับในหลักการด้านความเป็นผู้นำ (อิมามะฮ์) ทุกแนวทางล้วนเป็นศัตรูกับเหล่าเศาะหาบะฮ์ (โดยภาพรวม) ? และทั้งหมดมีความเชื่อต่อการเป็นผู้นำสูงสุด (อิมามะฮ์) ของท่านอาลี

บิน อับดุลลิบ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮุ และเชื่อว่าอิมามะฮฺนั้นเป็น
หลักการศรัทธาประการหนึ่ง และเชื่อว่าท่านอาลี คือเคาะลีฟะฮฺที่
สืบช่วงต่อจากท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออิลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม โดย
ทันที โดยปราศจากการขึ้นกลางระหว่างท่านอาลีกับท่านเราะสูล
คืออิลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม และพวกเขาต่างเชื่อว่ารากฐานสำคัญ
ต่างๆของศาสนาก็จะอยู่กับบรรดาอิมามของพวกเขา

- **ประเด็นที่หกสิบสี่:** ในเมื่อชีอะฮฺได้รับความรู้มาจากแห่ง
ความรู้เดียวกัน แล้วทำไมหะดีษต่างๆ ของพวกเขาจึงมีการขัดแย้ง
กันอย่างมากมาย ?

ท่านอับดุลอะฟิร มุฮัมมัด บิน หะสัน อัฎฏูต็ยีย ได้กล่าวในบท
นำของหนังสือที่มีชื่อว่า “ตะฮฺซีบ อัลอะหฺกาม”⁶⁴ ซึ่งเป็นหนึ่งใน
ตำราทั้งสี่เล่มที่เป็นแหล่งอ้างอิงหลักของชีอะฮฺ ท่านกล่าวว่า
“สหายบางคนได้ทบทวนกับฉัน เกี่ยวกับหะดีษต่างๆของบรรดา
สหายของเรา และปัญหาความแตกต่าง และความขัดแย้ง และค่าน
กันเองของสำนวนหะดีษ กระทั่งเกือบจะไม่มีรายงานใดที่สอดคล้อง
กัน เว้นแต่จะมีรายงานที่ขัดแย้งและตรงข้ามกัน และไม่มีหะดีษใด
ที่ปลอดภัยนอกจากจะมีหะดีษอื่นมาแย้งและปฏิเสธ จนทำให้
บรรดาผู้ที่ไม่เห็นต่างจากเรา (หมายถึงอะฮฺลุลสุนนะฮฺ) ได้ใช้เหตุผลนี้
มาโจมตีและดำเนินแนวทางพวกเราอย่างหนัก...”

---

⁶⁴ ตะฮฺซีบ อัลอะหฺกาม เล่ม 1 หน้า 1

ชัยยิด ดัลดาร์ อาลี อัลลักนะวี๋ย ผู้สังกัดแนวทางอิหม่ามสิบสอง ได้กล่าวในหนังสือ “อะสาส อัลอุศูล⁶⁵” ว่า “แท้จริงหะดีษต่างๆ ที่มีรายงานจากบรรดาอิหม่ามมีความแตกต่างกันอย่างมาก เกือบจะไม่พบหะดีษที่ตรงกัน เว้นแต่จะมีหะดีษบทอื่นมาปฏิเสธ และย้อนแย้ง จนกระทั่งทำให้ผู้ที่ศรัทธาบกพร่องต้องละทิ้งแนวทางของชีอะฮฺ”

และผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญของเขาที่ชื่อ หุเสน บิน ซิฮาบุดดีน อัลกูรกี๋ย ได้กล่าวในหนังสือที่มีชื่อว่า “ฮิถายาตุลอับรอร อิลาฎฎะรีเกาะติล อะอิมมะฮฺ อัลอ์ฎุฮฺ⁶⁶” ว่า “ด้วยเหตุนี้ เป้าหมายที่ได้กล่าวไว้ในช่วงแรกของหนังสือ อัตตะฮฺซิบ ว่าเป้าหมายที่ท่านแต่งหนังสือเล่มนั้นเพื่อขจัดความขัดแย้งระหว่างรายงานต่างๆของพวกเรา เนื่องจากมีข่าวไปถึงท่านว่ามีชีอะฮฺบางคนสละทิ้งแนวทางของมัซฮับเพราะสาเหตุดังกล่าว”

นี่คือการยอมรับจากบรรดาผู้รู้ของชีอะฮฺอิหม่ามสิบสองถึงความขัดแย้งในแนวทางพวกเขา และอัลลอฮฺตรัสไว้ว่า

﴿وَلَوْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾⁶⁷

“และหากว่า อัลกุรอาน (คำสอนของอิสลาม) มาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮฺแล้ว แน่نونพวกเขาจะยอมพบว่า (คำสอนนั้น) มีความขัดแย้งอย่างมากมาย”

⁶⁵ ฉบับพิมพ์ ที่เมืองลักเนา อินเดีย

⁶⁶ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 1 ปี ฮ.ศ. 1396

⁶⁷ สุเราะฮฺ อันนิสาอ์ อายะฮฺ 82

- **ประเด็นที่หกสิบห้า:** ซิอะฮฺบางคนได้ตั้งชื่อตัวเองด้วยชื่อที่มีความหมายว่า มีการเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮฺ เช่น อับดุลหุเสน อับดุลอะอิมมะฮฺ และอับดุลริฎอ เป็นต้น

จึงขอถามว่าซิอะฮฺเอาชื่อเหล่านี้มาจากไหน ? หรือว่ามีตัวบทหลักฐานที่อนุญาตให้ตั้งชื่อด้วยการเคารพภักดีอื่นจากพระองค์ผู้สร้าง ? มีใครสักคนใหม่ในบรรดาอิหม่ามที่มะฮะอุม หรือบรรดาลูกหลานของพวกเขาที่ตั้งชื่อเช่นนี้ ?

- **ประเด็นที่หกสิบหก:** ซิอะฮฺเชื่อว่า สิ่งที่ถูกเรียกว่า “ตุรเบฮฺ หุสัยนียะฮฺ” (ดินของหุเสน) มีความบริสุทธิ์อย่างมาก จึงเกิดคำถามว่า ดินดังกล่าวมีอยู่จริงและมีความบริสุทธิ์จริงตามทัศนะของบรรดาอิหม่ามที่มาจากอะฮฺลุลบัยต์หรือไม่?

- **ประเด็นที่หกสิบเจ็ด:** ซิอะฮฺถือว่าการตีกษกตัว และการร้องไห้รำพึงรำพัน (เพื่อแสดงความเสียใจต่อการถูกฆาตกรรมของ) ท่านหุเสน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และครอบครัวของท่าน เป็นพิธีกรรมทางศาสนาหรือการทำอิบาดะฮฺประเภทหนึ่ง ในขณะที่เดียวกัน ได้มีรายงานจำนวนไม่น้อยในตำราที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของซิอะฮฺ ห้ามการทำร้ายตัวเอง และร้องไห้รำพึงรำพัน (ถึงผู้ที่เสียชีวิต) ในหนังสือตัฟซีร อัศศอฟียฺ ได้กล่าวอธิบายคำตรัสของอัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่ง

68 ﴿لَا يَعْصِيكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾

ว่า “หมายถึง พวกนางจงอย่าตบหน้าตัวเอง อย่าใช้มือข่วนหน้า อย่าดึงผม อย่าฉีกเสื้อผ้า อย่าสวมเสื้อผ้าสีดำ และอย่าวิงวอนขอให้ ประสบความหายนะ ดังนั้น ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้ให้พวกนางทำการสัตยาบันบนเงื่อนไขดังกล่าว”⁶⁹

ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

70 «النِّيَاحَةُ مِنْ عَمَلِ الْجَاهِلِيَّةِ»

“การร้องไห้รำพึงรำพัน เป็นการกระทำที่มงายในอดีต”

ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้พูดกับท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม หลังการเสียชีวิตของท่านว่า “หากไม่ เพราะท่านได้ห้ามไม่ให้แสดงออกถึงความเสียใจ และสั่งกำชับให้มีความอดทน แน่แน่นอนว่าเราจะหลั่งน้ำตาให้แก่ท่านจนเหือดแห้ง”⁷¹

ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า

72 «مَنْ ضَرَبَ يَدَهُ عِنْدَ مُصِيبَةٍ عَلَى فَخِذِهِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ»

68 สูเราะฮฺ อัลมุมตะหะนะฮฺ อายะฮฺ 12

69 อัลกาซานียฺ, ตัฟสีร์ อัศศอฟีเย เล่ม 5 หน้า 167

70 อัศเศาะดุค, มัน ลา ยะหฺฎุรฺฮุ อัลฟะกีฮฺ เล่ม 4 หน้า 271-272

71 นะฮฺญฺ อัลบะลาเฆะฮฺ หน้าที่ 576, มุสตัด್ದร็อก อัลละสาอิล เล่ม 2 หน้า 445

72 อัศเศาะดุค, อัลคิซอล หน้าที่ 621, วะสาอิล อัชชีอะฮฺ เล่ม 3 หน้า 270

“ผู้ใดใช้มือของเขาตีตรงขาอ่อนของเขายามที่ประสบกับภัยพิบัติ แท้จริงการงานของเขาได้ตกเป็นโมฆะ”

การกระทำของชีอะฮฺขณะที่อยู่ในสภาพโศกเศร้า มิได้เป็นการกระทำที่ค้ำและฝ่าฝืนต่อคำสั่งของอัลลอฮฺ และเราะสุลของพระองค์ ทั้งยังฝ่าฝืนต่อคำสั่งของบรรดาอิหม่ามดอกหรือ ?

ถ้าหากว่าการตีกอกกตัว เป็นการงานหนึ่งทีอนุญาตให้กระทำในอิสลาม บุคคลแรกที่สมควรที่สุดที่เราต้องไว้ทุกข์ และแสดงออกถึงความโศกเศร้าเสียใจด้วยการตีก ทบตัวเอง คือท่านเราะสุลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ไม่ใช่หรือ ? และตามด้วยผู้เป็นส่วนหนึ่งของท่าน นั่นคือ ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮูอันฮา จึงเกิดคำถามว่า ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮูอันฮฺ เคยกระทำเช่นนั้นด้วยหรือไม่ ?

- **ประเด็นที่หกสิบแปด:** ชีอะฮฺถือว่า การสวมชุดดำเป็นพิธีกรรมทางศาสนาหรืออิบาดะฮฺประเภทหนึ่ง เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความโศกเศร้าต่อการถูกฆาตกรรมของท่านหุเสน เราะฎิยัลลอฮูอันฮฺ ในขณะที่เดียวกัน กลับมีรายงานที่ชัดเจนจากอะฮฺลุลบัยต์ว่า ห้ามไม่ให้สวมใส่เสื้อผ้าสีดำ อาทิ ท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮูอันฮฺ กล่าวว่า

73 «لَا تَلْبَسُوا سَوَادًا فَإِنَّهُ لِيَأْسُ فِرْعَوْنَ»

“พวกท่านจงอย่าได้สวมใส่อาภรณ์สีดำ เพราะมันเป็นอาภรณ์ของฟิรเอานู”

และได้มีปรากฏในหนังสือตฟสีร์ อัศศอฟีย เกี่ยวกับการอธิบายอายะฮ์

74 ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾

ว่า “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ทำการสัตยาบันกับเหล่าสตรีว่า พวกนางจะต้องไม่สวมใส่สีดำ และจะต้องไม่ฉีกเสื้อผ้า และจะต้องไม่ร้องขอให้ประสพกับความหายนะ⁷⁵

- **ประเด็นที่หกสิบเก้า:** บรรดาผู้รู้ชีอะฮ์มีความเห็นว่า อวัยวะสุดยอดในละหมาดมี 8 อย่าง (หน้าผาก จมูก ฝ่ามือทั้งสอง หัวเข่าทั้งสอง และเท้าทั้งสอง) อวัยวะต่างๆเหล่านี้จำเป็นต้องสัมผัสกับพื้นดินในขณะที่สุญูด⁷⁶

ต่อมาพวกเขา กล่าวว่า จำเป็นต้องสุญูดลงบนสิ่งที่ไม่อนุญาตให้รับประทาน และไม่นำมาสวมใส่ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเอา

⁷³ มุฮัมมัด บิน บาบะวัยฮ์ อัลกุมมีย์, มัน ลา ยะหฺฎุรฺฮุ อัลฟะกีฮฺ เล่ม 1 หน้า 232, และ อัลหุรฺร์ อัลอามิลีย์, วะสาอิล อัชชีอะฮ์ เล่ม 2 หน้า 916

⁷⁴ สุเราะฮ์ อัลมมตะหะนะฮ์ อายะฮ์ 12

⁷⁵ อัลกาซานีย์, ตฟสีร์ อัศศอฟีย เล่ม 5 หน้า 167

⁷⁶ อัลหุรฺร์ อัลอามิลีย์, วะสาอิล อัชชีอะฮ์ เล่ม 3 หน้า 598

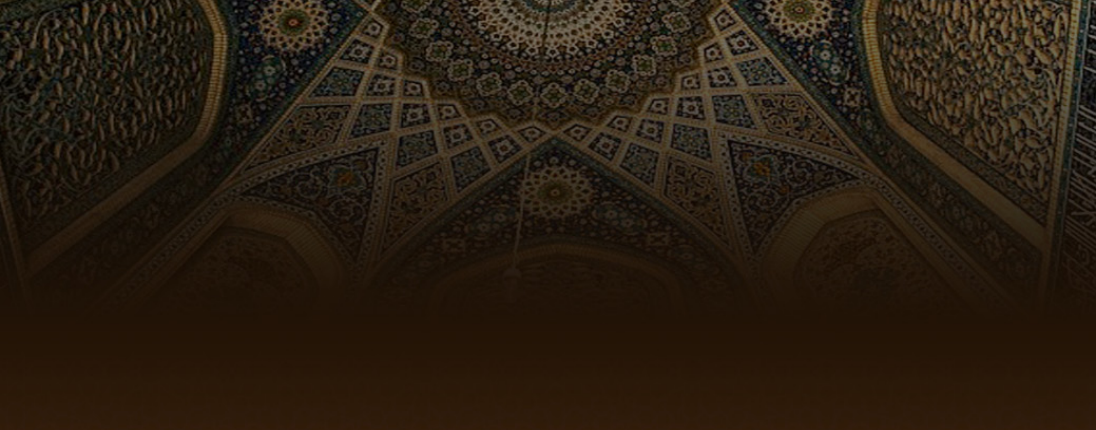
ดินมาวางรองหน้าผากของพวกเขา⁷⁷ แต่ทว่า พวกเขาไม่ได้นำดินมารองไว้ได้ทุกอวัยวะสูญุดทั้งแปดขณะที่ทำการสูญุด ? !

ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ผู้เขียนสามารถเรียบเรียงไว้ เราขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งโปรดประทานความบริสุทธิ์ใจให้แก่เรา ทั้งคำพูดและการกระทำ และโปรดชี้้นำเราสู่หนทางของพระองค์ที่เที่ยงตรง ความสันติสุขของจงประสบแต่ผู้นำของเรา มุฮัมมัดตลอดจนวงศ์วานของท่าน และเสาะหาบะฮ์ทั้งหลายด้วยเทอญ...

⁷⁷ ดู อัลฮิลลีย์, อัลญามิอฺ ลี อัชชะรออียฺ หน้าที่ 70

แด่ผู้ที่รัก อาลิลบัยต์

โดย นักวิชาการดารุลมุนตะกอ